HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.. (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — No. 47. | Sobota (Saturday) 19. listopadu (November) 1977 | Cena 25 centů

Kaple "Cyrilka" a bazilika s klášterem na moravském Velehradě.

Krypta s hrobem zakladatele velehradského kláštera hraběte Vladislava Jindřicha († 12. 8. 1222).

velehrad

VELEHRAD

to není dnes pouze jméno místa, hradiště či kláštera na mapě Moravy.

VELEHRAD

to není pouze jméno jednoho z dávných ohnisek historického dění, s nímž se spojuje působení křesťanské misie svatých bratří Konstantina-Cyrila a Metoděje.

VELEHRAD

je už dávno mnohem více: Je to jeden z těch velkých symbolů zakotvených v dějinném životě Moravy, Čech a Slovenska.
Je to symbol idejí a činů vyrostlý v dávnověkosti a oživovaný až k dnešku.
Je to symbol, do kterého se promítalo a stále promítá vědomí o starobylosti a osobitosti tradice víry, kultury i státní jednoty, opřené o význam cyrilometodějské misie na jedné straně a Velkomoravské říše na straně druhé.

Archeologové a historikové se budou asi nadále dohadovat o přesné lokalisaci onoho "Veligrudu", ale tradice — ta nejpřesvědčivější síla a nejrozhodnější hlas národa, už dávno rozhodla o jeho místě v prostoru i čase. A co víc, rozhodla právě o jeho širším významu v plynoucím věku dějin. Pojala Velehrad jako první z velkých chnisek křesťanství, vzdělanosti — a také povědomí o státním celku.

Především se s ním tedy spojuje historie **křesťanství** v té středoevropské sféře, kde vyrostly státní celky Čech s Moravou a Slovensko. Ohlasy cyrilometodějských misijních snah v evropském světě způsobily, že silnou součástí této tradice bylo i vědomí, že víra přinesená svatými bratry z Byzance stala se brzy pojítkem mezi různými zeměmi a státy — a také na toto poselství se nejednou navázalo. V duchu tradic Velehradu se zdůrazňovaly ideály vztahů a vzájemného porozumění mezi světy Západu a Východu. Právě z nich vyrostly v novodobém Velehradě na Moravě během 19. století unionistické snahy, které hledaly především cestu k nové jednotě mezi římskou církví a pravoslavím, a zároveň bránily právo každého člověka na svobodu náboženského vyznání. Jinou stránkou orientace k světu byl i zájem o život v osadách českých, moravských a slovenských vystěhovalců do světa, jehož jednou kapitolou je i pozornost obracející se ke krajanům americkým. Význam všech těchto ideálů i činů dovedeme plně ocenit teprve z našeho časového odstupu. Ten nám umožňuje poznávat nejen výsledky oné práce, ale vidět tyto snahy i ve vztahu k naší současnosti, kdy znovu silně ožívají pokusy nalézt sjednocující základy církví a bránit svobodu vyznání.

Nemohlo tomu ani být jinak vzhledem k dosahu celé činnosti sv. Cyrila a Metoděje, nežli že náboženská stránka velehradského poselství věkům byla úzce spojována s hledisky **kulturními**: křesťanství znamená zároveň vzdělávání, vzdělávání všech — a přináší také rozvoj literatury, architektury i dalších umění. Novodobé vyvrcholení této práce je možné spatřovat v tom, že se starý bývalý cisterciácký velehradský klášter stal na přechodu od 19. do 20. století závažným křesťanským centrem kulturního dění, jehož činnost podstatně vzrůstala do širšího veřejného a vědeckého života. Svědčí o tom působnost "Družstva Velehrad" se zvláštním archeologickým odborem — a hlavně "Akademie velehradská" s její rolí v organisaci vědeckých symposií a s publikační činností, která nachází dodnes ohlasy ve vědecké literatuře domácí i zahraniční. Budiž mi dovoleno v souvislosti s tím učinit výjimku v této krátké úvaze, která neuvádí detaily, ani nepřipomíná jednotlivá jména: nelze nevzpomenout jednoho z nejiniciativnějších duchů většiny těchto akcí, dr. Antonína Cyrila Stojana (1851—1923), pozdějšího arcibiskupa olomouckého a metropolity moravského.

K náboženským a kulturním ideám pojily se hned od počátku tradice Velehradu i ideje **národní a slovanské sounáležitosti.** Kotvily v dosahu činnosti sv. Cyrila a Metoděje pro sebeuvědomování národní i pro zrod širších vztahů, především mezi slovanskými zeměmi. Tím byly opředány představy o Velehradu od dávné minulosti — (např. ve staročeské kronice Dalimilově z počátku 14. století) — až po dobu novou. Je příznačné, že třeba během 19. století, za režimu Bachova, jevily se oficiálním rakouskouherským místům poutě na Velehrad a oslavy svátku bratří Cyrila a Metoděje jako nebezpečné projevy z hlediska politického — a byly zakazovány. Nebyly to obavy neoprávněné, neboť v atmosféře té doby, ale i následující, prostupovala se silně stránka náboženská i politická v idejích a koncepcích Velehradu. Rovněž na Slovensku ožívala tato tradice během 19. století a byla součástí konfrontace národního hnutí s mad'arisačními tendencemi.

Je tedy motiv Velehradu pozoruhodnou dějinnou silou, která působila a působí v různých obdobích s různou intenzitou a je otevřena pro svou šíři různému oživování. Z toho hlediska je Velehrad i **programem** — programem křesťanství, národního sebevědomí, ideálů humanity. Je programem, jehož uskutečňování se už mnohokrát rodilo z trosek, doslovně z trosek plánů a budov, ale také z trosek ideálů. Proto vstupovat do stop tradice Velehradu je přiznáním k velké minulosti i k živé účasti na přítomnosti.

Nechť toto všecko je ukazatelem i povzbuzením pro příští práci toho z nejmladších Velehradů — prvního Velehradu amerického v Chicagu.

František Svejkovský

Sloupek informací

NA OKRAJ ZPRÁV Z WASHINGTONU, LONDÝNA A MOSKVY

Začátkem tohoto měsíce oznámil státní sekretář Cyrus Vance generálnímu tajemníkovi Organizace Spojených národů Kurt Waldheimovi, že USA s platností od 5. listopadu vystupují z Mezinárodní organizace práce (MOP). Carterova administrativa tak stvrdila varování, které před dvěma roky vyslovili Gerald Ford a Henry Kissinger: bude-li MOP, instituce sponzorovaná Spojenými národy, "pokračovat v činnosti hlasovací mašinérie komunistů a Třetího světa" — oznámili v roce 1975 — USA ji přestane podporovat. A nyní se tedy stalo. —

Mezinárodní organizace práce byla založena v roce 1919 jako sdružení vlád, podnikatelů a odborů-unií. Polovinu representantů jednotlivých států delegovala příslušná vláda, po čtvrtině zástupci zaměstnavatelů a unie té které země. V komunistických státech a "socialistických" režimech četných afro-asijských států takové dělítko dnes neexistuje, neboť ústřední vláda má v rukou jak administrativu, tak podnikání a uniové organizace. Jejich delegáti jsou jenom hlásnými troubami propagandy, jejíž směry v posledních letech ve stoupající míře určovala Moskva. Původní cíle MOP — zlepšování vztahů mezi pracujícími a zaměstnavateli, otázky vylepšování pracovního prostředí a podobné — byly odsunovány na vedlejší kolej. Na pořadu jednání byly "rasismus" a "agrese" (např. 1974), jenom v takových případech ovšem, když šlo o Izrael, Jižní Afriku, Rhodésii a o špinění Spojených států. Sovětský svaz (a Uganda třeba) byly "tabu". Tam šlo vždycky jen o "pokrokový růst" — citováno z pražského RUDÉHO PRÁVA ze začátku listopadu, které odchod USA z Mezinárodní organizace práce označilo za "rozbíječskou taktiku". Rozhodnutí Washingtonu — napsal Miloš Krejčí, autor komentáře — je prý "zároveň výhrůžka Organizaci Spojených národů, že obdobně mohou USA postupovat v rozbíječské činnosti i v jiných jejích organizacích".

Odchod z MOP byl schválen i vedením AFL/CIO, naší největší uniové organizace. USA kryly čtvrtinu rozpočtu tohoto specializovaného orgánu Spojených národů. To možná soudruha Krejčího rozčílilo nejvíce: že Washington si nechce dál platit propagandu proti vlastní politice. A že právem přemýšlí o dalších podobných krocích . . .

□

ZE SEDMÉ STRÁNKY RUDÉHO PRÁVA

Zmiňuji se ve Sloupku velmi často o "komunistické propagandě". Mnou vybrané citáty se velmi liší od toho, co mnozí z vás čtou v "Československém světě", který krajanům rozesílá Čs. zahraniční ústav v Praze, jenž starou vlast představuje jako malý ráj na zemi. Jistě to je pravda, když tam přijedete s dostatkem peněz a k milým příbuzným a samozřejmě se pro táčky s tetami a synovci nedostanete ku čtení novin, které jsou pro ně — před vaším příjezdem, po vašem odjezdu jediným státně dirigovaným zdrojem informací. Je to třeba nesvobodné SVOBODNÉ SLOVO a LIDOVÁ DEMOKRACIE, jejichž náklady jsou shora omezeny, protože první housle hraje přes milionové RUDÉ PRÁVO, orgán komunistické strany Československa.

Vychází zpravidla o osmi stranách a sedmá je vyhrazena zahraniční politice. Dovolte, abych vám představil onu sedmou stránku ze dne 2. listopadu t.r. Nic jsem nevybíral, jen vzal to poslední RUDÉ PRÁVO po ruce jako ukázku, jak se v komunistické propagandě píše o naší nové vlasti, o Spojených státech.

Sloupek první a druhý dole je nadepsán "Varvariv patří před soud". Řeč je o Konstantinovi Varvarivovi, cituji, "který nyní pracuje jako zástupce USA při UNESCO (instituce Spojených národů, pozn. J.N.) v Paříži, ale v nedávné minulosti byl nacistickým katanem a jeho svědomí je zatíženo vraždami sovětských lidí v letech druhé světové války". Cíl článku: špinit USA.

Sloupek čtvrtý a pátý v prostředku sedmé stránky. Název článku: "Obhájci fašistické zvůle — Vzrůstající aktivita nacistů ve Spojených státech". Cituji druhý odstavec: "Nacisté kandidovali i do místních a státních veřejných funkcí nejméně v pěti amerických státech — v Chicagu jeden z nich získal 16 procent hlasů". Údaje o tom, kdo to byl samozřejmě chybějí. Cíl článku: špinit USA.

Sloupek šestý a sedmý citovaného RUDÉHO PRÁVA je nadepsán "Apartheid a jeho ochránci". Samozřejmě k těm "ochráncům" jihoafrických "rasistů" patří Američané.

"Poznámka" washingtonského dopisovatele RUDÉHO PRÁVA Milana Jelínka byla dne 2. listopadu uvedena titulkem "Cena mateřství — deset tisíc dolarů". První věta zněla takto: "Kalifornská ošetřovatelka nabízí ke koupi své mateřství, je ochotna porodit dítě pro manželský pár . . . za rovných deset tisíc dolarů." A věta poslední: "O Spojených státech panuje stará pravda, že zde si lze za různě vysokou částku dolarů koupit téměř všechno. V roce 1977 se začalo ve Spojených státech prodávat a kupovat i mateřství." Cíl článku: špinit USA.

A stejný cíl má i další článek sedmé stránky RUDÉHO PRÁVA z 2. listopadu, v němž vedoucí zahraničně-politické rubriky orgánu KSČ Dušan Rovenský "odhaluje" Spojené státy, že "používají Severoatlantického paktu (NATO) jako místa koordinace antikomunistických kampaní".

Propaganda komunistů tvrdí, že se proti jejich režimům "pokračuje ve studené válce" útoků na jejich vládní systém. Posloucháte rozhlas, díváte se na televizi, čtete noviny: zaslechli, viděli jste, četli cosi podobného, jako jsem převzal ze sedmé stránky orgánu KSČ?

□

DOBRÉ A POZORUHODNÉ Z LONDÝNA

Začátkem měsíce byly i americké noviny plné obrázků britského "kancléře pokladu" (ministra financí) Denis Healeyho, jak mává tradičním kufříkem se zprávou o nadcházejícím rozpočtu. Velká Británie si polepšila. Kurs libry byl před rokem vůči dolaru 1.59, dnes je 1.78, devizové rezervy činily 4,7 bilionů v dolarech, dnes stouply do výše bilionů $17.2 . . . Británie dneska již kryje spotřebu oleje z poloviny ze svých vlastních zdrojů v Severním moři, v roce 1980 se prý dokonce může stát vývozcem této cenné suroviny . . .

Vypadá to na stoprocentní pořádek a klid a mír. Healey ohlásil zmírnění daní, penzisti se mají mít o pár peněz líp . . . Zdání však — jak to tak sleduji — zdání klame.

Dnes vládne Británii maloučká většina "labouristů", zajišťovaná stoupenci liberální strany. V zemi vzrůstá odpor proti politice znárodňování a "socializaci" společnosti.

Reginald Ernest Prentice byl přes 30 roků členem Labour Party, od roku 1956 několikrát členem vlády. Nyní vystoupil ze strany a odůvodnil to obavou, že "dělnická strana Británie" (Labour Party) se stále tím více dostává " do rukou marxistů, trockistů" — prostě krajně doleva.

Dobrá zpráva z Londýna hovoří tedy o ozdravění britského hospodářství, a to musíme uvítat. Té druhé — horší a také pravdivé, je třeba věnovat pozornost. Ukazuje se, že Británie musí řešit ještě jiné problémy, než jen ekonomické. Případ poslance Prentice — mimochodem nikoliv první toho druhu — znovu připomněl stíny, které padají na jednu z nejstarších demokracií světa a ohrožují ji. Doufejme, že se i v tomto směru v Británii vyčasí.

□

KREML SE ZLOBÍ

Znovu zas na Santiaga Carrillo, generálního tajemníka španělské komunistické strany, autora knihy " 'Eurokomunismus' a stát", již mu z Moskvy zle zkritizovali v září t.r. (H.N. 1. října.) Dovolil si totiž označit sovětský systém za "nesocialistický a zpátečnický" a přiznal se "k pluralitní demokracii" a to jsou samozřejmě těžké úchylky od kremelské politické linie . . .

Co provedl Carrillo tentokrát? Po pravdě řečeno jen to, že si prosadil cestu do SSSR na oslavy bolševické revoluce. To bylo tak — podle informací z evropských pramenů: Kreml prý poslal pozvánku, adresovanou komunistické straně Španělska a osobně předsedkyni strany Dolores Ibárruri, která se nedávno vrátila ze sovětského exilu. Španělští komunisté však trvali na tom, že musí jet i Santiago Carrillo, jimi uznávaný vůdce, nebo že nevyšlou nikoho. Moskva se pokoušela přemluvit je — vyslala za tím účelem do Madridu šéfredaktora ústředního orgánu KS Sovětského svazu Viktora Afanasjeva — ale musela nakonec ustoupit. Na oslavy jela i Ibárruri, i Carrillo.

Carrillo dorazil dne 2. listopadu a byl vyzvednut na letišti Vladimirem Perzovem, vedoucím španělského odboru při ústředním sekretariátě sovětské komunistické strany, který mu prý ještě v autě odebral rukopis projevu, připraveného pro kremelskou slavnost. Prý byl třeba pro překlad do ruštiny. Carrillo text své řeči již neviděl a jeho jméno bylo škrtnuto z listiny oficiálních řečníků. Kremelští se obávali, že by se sovětští občané — projevy byly přenášeny rozhlasem i televizí — dověděli ještě něco víc o "Evrokomunismu", než stačil říci vůdce italské delegace Enrico Berlinguer, který prý mluvil velmi otevřeně mimo jiné i o otázkách politických a náboženských svobod.

Oslavy se nevyvedly podle přání.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

November 19, 1977 — Vol. II, No. 47.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hustého peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

STAVITEL CHRÁMU

Po přečtení díla Josefa Tománka, "Plamenný čas", přišla mi na mysl slova básníka-mystika, Otakara Březiny: "Jak stráže tvé bdíme na místech nebezpečenství." Tománek je neohroženým bojovníkem za svobodu, který si zachoval pevnou víru ve vítězství věci spravedlivé, přesto že musel kráčet úskalími a údolími smrti stínu, a jeho hlas se ozve čas od času z New Yorku.

Nepochybně, básník Tománek je světlou postavou našeho exilu, je jedním z mála těch, kteří zůstali věrni ideálům z dob svého mládí a nikdy je nezapřeli, kteří nic ze svého přesvědčení neslevili a neustali v boji proti zlu a bezpráví, neutonuli v bahně materialismu, nepodali se pokušení plout s proudem a klanět se u vrbiček modlám živým i mrtvým, aby z toho měli hmotný prospěch.

Tománek praktikuje zásadu, že je lépe dávat, než brát. Hřivny, jež mu byly dány do vínku, nezakopal, ale naopak je rozmnožil. Jeho předek a jmenovec, narozený v Čechách, odstěhoval se v roce 1869 na Volyni, kde se 19. listopadu 1912 Josef Tománek narodil. Jeho rodiče mu vštípili lásku k českému jazyku a českému národu.

Ač Tománek nikdy do české školy nechodil a vyrůstal na území, které často měnilo svého vládce, osvojil si znalost české historie a národních tradic. Jeho čeština je ryzejší než ona, kterou mluví mnozí z nás, kteří jsme sice v českém prostředí vyrostli, ale byli jsme nuceni vývojem událostí ztrávit většinu našeho života mezi lidmi mluvícími jiným než naším rodným jazykem.

Je osudem exulantů, že cizina se jim stává domovem a domov cizinou, ale pro vlastenecky cítícího básníka Tománka exil je jenom cestou, po níž kráčí jako poutník, který si je vědom svého cíle a svého poslání. Jak jeho báseň "Náš rod" jasně říká, jeho kořeny jsou v české zemi a jeho touhou je vrátit se do ní a být tam pochován v blízkosti svých předků.

Činnost exulanta-Tománka, jeho výzvy, dopisy autoritám, hesla, demonstrace, právě tak, jako tvorba básníka-Tománka budou oceněny povolanějšími, kterými jsou především čtenáři jeho publikací. Nejsou-li jim známy, doporučujeme čtenářům, aby si je přečetli.

V New Yorku vyšlo několik Tománkových prací, včetně "V úzkostech a naději", "Čas zrady a bojů", "V tichu samot", "Ozvěny", "Niepowrotny czas", "Neplač" a "Záblesky". Ke své šedesátce vydal knížku "Plamenný čas. Básně, snímky a fakta." (Hlas-Voice, Edice knih a hudebnin, 85-31, 168 Street, Jamaica, New York, N.Y. 11432, U.S.A. Knížka má 227 stran, cena $3,50, Kčs. 30.)

Nezlomná víra Tománkova pomohla mu překonat všechna protivenství a zklamání. Jeho lásky z mládí, porážky a vítězství, bolest a samota známé všem básníkům, radost provázející úspěšnou tvořivou práci, jeho život a doba plná vzrušení a napjetí, mezi jinými, byly Tománkovou inspirací. K jeho šedesátým pátým narozeninám mu přejeme mnoho zdraví, hojnost božího požehnání a pomoci v úkolech, které si předsevzal.

Tománek je znám jako básník, aktivista, bojovník, kamarád — a především, jako čestný člověk. Je stavitelem chrámu, jejž hlava plánuje, jehož ruce cihlu k cihle přikládají, a který neúnavně pokračuje v započatém díle. Myšlenka na něho vyvolává vědomí kontrastu mezi ním a prostředím v němž žije a které Březina výstižně vylíčil v **Stavitelích chrámu:** "Viděli jsme zástupy nesčíslné. Ponurou majestátností věcí kráčeli smutni. Cizí byly si duše, jak by každá z jiného světa po tajemném ztroskotání zachránila se na zem." Mezi těmito zástupy — exilovými, newyorskými i světovými, které sní o svých ztrátách, kráčí "stavitelé chrámu", kteří "jediní ze všech poznávali se znameními." Jedním z nich je básník a neohrožený bojovník Tománek, jehož tvorba věští příchod nového dne a je příslibem nového času.

Dr. Josef Kalvoda

ZDENĚK RUTAR:

VLASTENEC — EXULANT

Volyňskému Čechu v USA
Josefu Tomanovi-Tománkovi
* 19. XI. 1912 A.D. na Volyni,
k jeho 65. narozeninám)

Kdo Čech a katolík je tělem, duší,
ten nepodá se nesnázím a strasti;
ač osud trpký hořem samot kruší,
vždy zná jen práci — dobro Církve, vlasti.

Vzals pušku proti paganismu Říše,
pak na rudé se hlas tvůj rozburácel;
svých drahých vzdav se, stěn své české chýše,
na dálný moře břeh ses dotrmácel.

Skládals nám prosté melodie písní,
z tvých tichých veršů dýše domovina;
přemáhals špínu Města — vše, co tísní —
a vzlet tvůj nezdolala denní dřina.

Duch Boží za zbroj třeba mít! Jen věřme
v svém hněvu spravedlivém, hněvu svatém!
V boj, proti rudým! — Málo neudeřme!
Dnes perem — jednou však jak Záboj mlatem!

(Započato 22. X. 1977 A.D.)
(Dopsáno 4. XI. 1977 A.D.)

NABÍZÍME VÁM

pohodlný zděný dům ve Stickney. Slunná kuchyně, moder. koupelna, 2 ložnice, garáž, patio, nové topení, snadná údržba.

O další informace volejte výhradně

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

OFICIÁLNÍ ODHAD VAŠEHO MAJETKU ZDARMA

Zmiňte se o tomto inzerátu v H.N.

UPŘÍMNĚ SRDEČNÉ POZVÁNÍ

celé naší krajanské veřejnosti z Chicaga a okolí na slavnost českého

SV. BIŘMOVÁNÍ

spojenou s posvěcením a otevřením česko-amerického kulturního a náboženského střediska

"VELEHRAD"

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

J. EXC. JAN L. MOŘKOVSKÝ,

sídelní biskup texaské diecése Galveston-Houston,
přijede mezi nás o svátku Krista Krále — V NEDĚLI 20. LISTOPADU 1977.
Účast slíbili i hosté z Říma a jsou zváni všichni naši důstojní pánové v USA a Kanadě, kteří se budou moci v tu neděli uvolnit ze svých pastýřských povinností.

Pan biskup Mořkovský uděli toho dne ve 2 hod. odpoledne svátost biřmování v chrámu Páně Bl. Anežky české (Central Park Ave. a 27. ul. v Chicagu) věřícím našeho původu — dětem i dospělým — kteří dosud neměli nikdy příležitost přijmouti tuto důležitou svátost věrnosti a křesťanské vytrvalosti v Kristově víře a v Jeho církvi.

Prosíme proto všechny zájemce, aby vděčně užili této vzácné příležitosti, která se nám tak hned zase v Chicagu nenaskytne a přihlásili se včas k tomuto českému udělování svátosti sv. biřmování česko-americkým biskupem.

Závěrečné datum závazných přihlášek je 1. listopad 1977. Prosíme vás však — nenechávejte přihlášku až na poslední týden!

Po českých bohoslužbách a udělení svátosti biřmování posvětí pan biskup budovu našeho chicagského "Velehradu". — Po krátkém obřadu posvěcení bude **společná hostina a taneční zábava s hudbou a programem.**

Sledujte laskavě naše pravidelné zpravodajství v Hlasu Národa.
Věříme, že celá naše krajanská obec se při této příležitosti sejde i s mnohými "přespolními".

TĚŠÍME SE NA VAŠI HOJNOU ÚČAST!

Dr. FRANTIŠEK SCHWARZENBERG,
předseda česko-amerického kulturního střediska "Velehrad"

Otec VOJTĚCH VÍT,
redaktor "Hlasu Národa"

Chicagský "Velehrad"

Protisovětské demonstrace ve Vých. Berlíně a v Litvě

Moskva. — Dne 7. října večer při oslavách 28. výročí založení komunistického Východního Německa došlo ve Východním Berlíně na "Alexanderplatz" ke srážkám mezi komunistickou policií a několika sty mladistvých. Chlapci a děvčata, jimž bylo od 14 do 18 let, skandovali různé slogany proti policistům a proti Sovětům, jako například: "Rusové, táhněte domů!" Přitom bylo několik desítek mladíků zatčeno. Druhý den východoberlínské noviny přinesly zprávu, že prý několik "chuligánů" se pokoušelo bránit policii ve vykonávání její povinnosti.

Dne 10. října došlo k protisovětským demonstracím v hlavním městě Litvy — Vilně. Demonstrace začaly při fotbalovém zápase mezi litevským a sovětským mužstvem. Přítomní diváci najednou začali skandovat: "Rusové, jděte domů!" a vykřikovali jiné protisovětské slogany. Demonstrace se záhy rozšířily do ulic, kde davy podnikaly útoky na sovětská auta a strhávaly propagační nápisy, oslavující 60. výročí bolševické revoluce. Policii, milici a armádě se podařilo rozehnat demonstranty až teprve po několika hodinách. Denní tisk ve Vilně pak přinesl zprávu, že prý opilí chuligáni působili na ulicích výtržnosti.

Strach, ten hrozný strach ze všech zločinů, které mají komunisté na svědomí na ně působí jako alkohol. Ohlušují se křikem o slávě a zásluhách bolševické revoluce, kterou omílají na radiu, televisi a obrovskými nápisy, jako to dělal nacista Goebels. Jak vše dovedou "plánovat", nedovedou ani po šedesáti letech pochopit, že lidská mysl se nedá věčně ohlupovat. Vždyť všichni rovní lidé už měli dostatek příležitosti poznat co komunismus je — podle jeho skutků.

DOBA "BĚHEM ROKU"

POSLEDNÍ NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE

VSTUPNÍ MODLITBA: — Všemohoucí, věčný Bože, — tys chtěl všechno obnovit ve svém milovaném Synu, — Králi nebe i země. — Prosíme tě, dej, ať všechno tvorstvo, — vysvobozené z otroctví hříchu, slouží tvé velebnosti — a neustále tě chválí. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY SAMUELOVY (2 Sam 5, 1-3)

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: "Hle, jsme tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: 'Ty budeš pást můj lid, Izraele, ty budeš vládcem nad Izraelem.'"

Přišli tedy všichni předáci Izraele ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebroně uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM (Kol 1, 12-20)

Bratři! Děkujeme Bohu Otci, že vás učinil účastnými údělu věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna. A v něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.

On je věrný obraz neviditelného Boha, zrozený dříve než kdokoliv z tvorů, on je vzor, podle kterého bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný; ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti — všecko je stvořeno skrze něj a kvůli němu. On je dříve než všechno ostatní a všechno trvá dále jen skrze něho.

A on je hlava těla, to je církve: stojí na začátku, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlily všechny dokonalosti v plné míře, a skrze něho že se sebou usmíří všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že způsobí pokoj jeho krví prolitou na kříži.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 23, 35-43)

Členové rady a lid se Ježíšovi vysmívali a říkali: "Jiné zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží."

Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu, podávali mu ocet a říkali: "Jsi-li židovský král, zachraň sám sebe." Nad ním byl nápis: "Toto je židovský král."

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: "Což ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!"

Tu ho druhý okřikl: "Ani ty se Boha nebojíš, když jsi odsouzen k stejnému trestu? A my spravedlivě, vždyť' dostáváme zaslouženou odplatu, on však nic zlého neudělal."

A řekl: "Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království."

On mu odpověděl: "Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji."

Ten, kdo koncem minulého století a na začátku našeho dal u nás doma nový vznět tradici cyrilo-metodějské a otevřel jí nové ekumenické a kulturní obzory byl olomoucký arcibiskup a člen čs. senátu Masarykovy republiky dr. Antonín Cyril Stojan. Na našem snímku je vnitřek královské kaple při velehradské bazilice s náhrobkem "Tatíčka — Stojana".

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.
POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Zpověď znamená otevřít svůj život pohledu pravého soudce. Je-li věda pravým soudcem života, pak je možné zpovídat se zástupci vědy. Jestliže je věda schopna posuzovat život jen částečně, jestliže pomíjí mravní složku – a pomíjí tak podstatnou složku pravého posuzování – pak musí být zpověď vědci právě podle jeho vlastní logiky neúplná. Zpověď existuje, protože v hloubi srdce lidé chtějí vědět, jací opravdu jsou, jací jsou před naprosto chápajícím a naprosto spravedlivým soudcem. Zpovídají se proto těm, kteří se tomuto ideálu nejvíc přibližují nebo jej mohou představovat. Hodnotný zpovědník musí stát in loco Dei, *přičemž* Deus *znamená veškerou morálku i veškerou vědu. Zjitřeným ohniskem duševní choroby je snaha ukrýt sám před sebou to, co není možno skrýt ve vesmíru: to je ten statek, který je třeba odvrhnout, to je ta kapsa, která musí být prořízuta, dříve než může dojít k integraci osobnosti, a k tomu je třeba daleko nesmlouvavější ruky a přísnějšího oka, než jaké má shovívavá kauzalita.*

... Což nemůžeme říci, že Bůh je zákonem normálního duševního života? Tím chcem říci, že život žitý tak, aby se obešel bez Boha, bez smyslu pro světovou odpovědnost, je už sám o sobě, ať už si to uvědomujeme, či ne, chorobný, nenormální, jeho hodnoty jsou nakaženy smrtelností jako snětí, je vnitřně nešťastný, protože je neskutečný a protože podvědomě prahne po něčem, co jednoho dne musí objevit a definovat. Tato touha, kterou bychom mohli psychologicky nazvat sebeuplatněním normální lidské povahy, je ve své vlastní podstatě projevem zákonitosti, kterou je Bůh. Je-li tomu tak, můžeme říci, že Bůh je neustávající aktivita, která nemá nic společného s vědeckým pozorováním, která však je nicméně nepostradatelná pro každý úplný výklad o podstatě lidského života.

Když by se klient naproti tomu zpovídal sexuálnímu analytikovi, hrozí mu nebezpečí, že mu bude ještě hůř než předtím. Pokud napadám sexuální analýzu, nemyslím tím Freudovu teorii,[5] ale spíše všechny ty druhořadé epigony, kteří Freuda berou příliš vážně a vykládají potlačenou sexualitou *všechny* neurózy.

Je-li člověk, jemuž se důvěrně vyznáváme, vybaven pouhou teorií o zdroji nešťastných duševních stavů (např. že pocházejí z potlačených libidinózních pudů), pak není vůbec jisté, zda jeho výklad je správný. Provinilé svědomí chce svou vinu přiznat, ale ne zastánci nějakého teoretického systému, nýbrž prostředníkovi božství. Proto chce církev, aby kněz, který dává kajícníkovi rozhřešení, byl sám ve stavu posvěcující milosti, aby sám byl účasten na božském životě. (To ovšem neznamená, že by kněz, který se dopustil těžkého hříchu, neměl moc odpuštět hříchy nebo že by kajícníkova zpověď byla v takovém případě neplatná; mravní odpovědnost za to by nesl kněz.) Každý kněz, který zpovídá, musí k tomu být zplnomocněn svým biskupem nebo představeným; nedostane povolení zpovídat, pokud není rozvážný a moudrý. Když se prvně posadí do zpovědnice, musí mít za sebou šestiletou přípravu v morální, asketické a dogmatické teologii. Během šesti let po svém ustanovení se musí podrobovat každoročním zkouškám a mimo to se musí zúčastňovat konferencí o morální teologii, aby si obnovoval své znalosti. Doporučuje se, aby kněz sám se zpovídal jednou týdně.

Psychoanalýza si nikdy neklade otázku po mravní hodnotě analytika, ale církev se touto otázkou zabývá vždy, když jeden z jejích kněží jde zpovídat. Kajícník, který se mu vyznává, ví, že kněz je také lidská bytost, ale obdařená božskou mocí odpouštět hříchy. Je logické, že tuto svátost může udělovat člověk – Boží Syn odpouštěl hříchy skrze svou *lidskou* přirozenost. A moc odpouštět přenesl na svou církev: »Kterým hříchy odpustíte, těm se odpouštějí; a kterým (je) zadržíte, (těm) jsou zadrženy«. (V těchto slovech je už obsaženo *vyslechnutí* zpovědi – protože jak by mohl někdo vědět, které hříchy může odpustit a které odpustit nemá, pokud by je nevyslechl?)

Je tu ještě jeden důvod pro lidského zpovědníka: každý hřích uráží nejen Boha, ale i bližního. To je nejnápadnější u nějakého bezpráví, ale platí to i pro nejtajnější a nejskrytější hříchy, protože každým z nich se zmenšuje celkové množství lásky, které by mělo spojovat jednotlivé údy mystického těla Kristova. Jako bolest hlavy kazí pocit celkového zdraví organismu, tak hřích jedince kazí společenství všech křesťanů. A protože každý hřích je pro-

viněním jak proti Bohu, tak i proti bratrství v Kristu, vyplývá z toho, že právě zástupce duchovního společenství má Božím jménem a Boží mocí znovu přijmout jednotlivce zpět do toho společenství.

Konečně každý je jakýmsi druhem pýchy a vzpoury, proto náš Pán nařídil, že prosba o odpuštění musí být spojena s projevem pokory. Bylo by moc pěkné, kdyby stačilo zaplakat si do kapesníčku a říci Pánu Bohu, že nás to mrzí – ale víme příliš dobře, že kdyby šlo o zločin proti státu, žádný stát by se tím nespokojil. Ani před Božím tribunálem nemůže být obžalovaný zároveň soudcem a porotou – to by bylo trochu moc pohodlné. A ve svých srdcích jasně cítíme, že bychom měli svůj hřích svěřit někomu jinému, kdo by nás ve jménu Božím mohl osvobodit od tyranie našeho vlastního já. Jak pozoroval dr. John Rathbone Oliver:

... duchovní se setkává s rozvojem vadných duševních návyků už v jejich časných stadiích. Má daleko spíš než psychiatr klíč k pacientově důvěře. V míře mnohem větší než kterýkoli jiný lékař je lékařem duše. Jako by stál na stráži před vchodem do psychiatrické léčebny. Chce-li, může od něho vrátit stovky lidí, kteří by tam jinak museli vejít, stovky nešťastných mužů a žen, kteří by se odtamtud nedostali, pokud by do posledního groše nezaplatili trápením své duše a svým zoufalstvím. Muži nebo ženě, kteří k němu přijdou ustaraní a na duchu nemocní, může ukázat takové zdroje pomoci, jaké jim ani nejchytřejší psychiatr poskytnout nemůže. Kněz možná nebude moci nabídnout svému farníku serii psychoanalytických sezení, ale může mu nabídnout svátost pokání a Eucharistii. Může uskutečnit onu pověstnou transferenci, avšak ne na sebe, nýbrž na našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Ve svátosti pokání může pacientovi ukázat katarzi daleko účinnější než jakákoli duševní očista v sebeosvícenějším sanatoriu. Asi nenaučí svého pacienta dělat košíky nebo vázat knihy, ale snad ho naučí modlit se. A co víme o skutečné hodnotě modlitby, duchovní relaxace v Boží přítomnosti, používá-li se jí k léčbě duševních poruch? Celkem nic. Ale je to také jakási léčba prací, která stojí za vyzkoušení.

Duševně chorý totiž potřebuje především, aby mu někdo lidsky podal pomocnou ruku, dále potřebuje, aby ho někdo trpělivě vyslechl a měl porozumění pro jeho potíže, a konečně zdroj síly a pomoci, k němuž ho tato lidská ruka a pochopení mohou dovést. Naučte jej nalézt Boha – po tom, co našel vás, a protože vás našel. Je totiž strašně osamělý. To je největším utrpením u většiny duševních poruch. Zdá se, že nemocného odtrhují od kontaktů s přátelským, důvěrně známým a normálním světem. Je často strašlivě sám. [6]

Velkou výhodou zpovědnice je zpovědní tajemství. Každého kněze váže *sigillum*, pečeť, zákaz, že nesmí ani pod pohrůžkou smrti vyzradit cokoli, co se dověděl při zpovědi – a to ani všeobecně nebo v náznaku. Toto vědomí je pro kajícníka velkou útěchou, protože žádá pro svou osobu diskrétnost a jistě nechce, aby se jeho důvěrná sdělení objevila v nějaké sbírce »klinických sdělení« Nic tak nenarušuje důvěru jako poznání, že jsme svá tajemství svěřili osobě nehodné. Z takové zrady, z pocitu zklamání pramení stud, který znemožňuje další vyznání. Naše hříchy jsou urážkou Boha a žádný člověk nemá právo psát si o nich fejetony nebo knížky. Člověk smí poznat lidskou vinu, ale nesmí jí použít. Naše hříchy patří Bohu a neplsmějí být odhaleny lidskému soudu. V těchto dobách plných pomluv, tiskových senzací a dotěrných publicistů je třeba naslouchajících uší, jež by měly funkci uší Božích, právě tak jako se noří do křestní vody ruce zastupující ruce Boží. Zpovědníkovy uši zastupují uši Boží – a jeho jazyk proto nikdy nesmí prozradit, co se jeho postřednictvím dozvěděl Bůh. Zpovědník je kajícníkovi ve zpovědnici vydán na milost; nesmí odmítnout žádné důvěrné sdělení, ani kdyby ho přivedlo do nebezpečí nebo mu způsobilo vážné nepříjemnosti. Nesmí také ani naznačit, že určitá osoba se u něho zpovídala, protože by se z toho dalo usoudit, že se ta osoba dopustila nějakého vážného hříchu, pro který potřebovala zpověď.

Ale člověk hledá ve zpovědnici něco víc než zproštění vin vší tajnosti. Duše, která se vyznala z hříchů, potřebuje ideál, k němuž by se mohla upnout – ideál, který by ji inspiroval víc než »všeobecné mínění« naší společnosti. A to se nám nabízí ve zpovědnici – nejvyšší vzor v osobě našeho Spasitele, jenž nám uděluje svou milost, abychom lítostí a pokáním napravili svůj život. Autor, který si uvědomoval, jak je nutno mít ideál přesahující vše, co může nabídnout analytik, napsal:

(Pokračování příště)

KAREL ČAPEK:

Modlitba tohoto večera

Bože, který jsi stvořil tuto krásnou zemi. Ty vidíš naší bolest a zklamání. Tobě nemusíme říkat, jak nám je a jak jsou skloněny naše hlavy.

Ne hanbou — my se nemáme zač stydět, když nás osud bije prutem železným. Ne my jsme byli poraženi, ne my jsme projevili málo odvahy.

Náš národ neztratil nic ze své cti — ztratil jen kus svého těla. Jsme jako člověk, kterého zachytilo ozubené soukolí — už s první a nejhroznější bolestí cítí, že žije. Náš národ žije a právě v té přesilné bolesti cítíme, jak přesilně, jak hluboce žije. Bože, který jsi stvořil tento národ, Tobě nemusíme nic říkat, alespoň pro nás samotné se naše ústa a naše srdce pokoušejí formulovat to, co nesmíme ztratit nikdy, totiž víru. Víru v sebe samy a víru v Tvé dějiny.

Věříme, že v dějinách jsme nestáli a nebudeme stát na špatné straně. Věříme, že na naší straně a v našem usilování je víc budoucnosti, víc toho, co poroste a ponese plod, než na straně násilí a dočasné moci.

Pravda je víc než moc, protože je trvalá. Ale už v tuto těžkou chvíli si musíme uvědomit závazek, že na tu budoucnost nebudeme čekat s rukama v klíně.

Budeme víc než dosud pracovat pro svůj národ, pro jeho vnitřní sílu a jednotu. Čím lepší lid uděláme ze svého národa, tím více uděláme také pro tu lepší stránku dějin.

I v našem osudu se odehrává dějství světové, které bude s velkou a slavnou nutností pokračovat dál.

My se nemáme co bát světového vývoje, naopak, každé násilí je krátké na obecnou lidskou potřebu svobody, míru a rovnosti mezi lidmi a i národy.

Musíme nesmírně mnoho dělat sami pro sebe, musíme mít ještě více rádi svůj národ, musíme se víc milovat mezi sebou — věříme, že i v tom a hlavně v tom je naše velké poslání ve světě.

Udělat ze sebe národ po každé stránce schopný lepší budoucnosti, než je přítomná a dočasná temná epizoda evropské historie.

Bože, neprosíme Tě, abys nás pomstil — ale prosíme Tě, abys každému z nás vdechl ducha důvěry i abys nikoho nenechal marně zoufat, ale už ted' hledat, v čem může být platný pro budoucí úkoly věrného národa. Zoufalců ted' nepotřebujeme.

Potřebujeme víry. Potřebujeme vnitřní síly. Potřebujeme účinné lásky, která nás zdesateronásobí.

Nikdy nebude malým národ, který se nedá zviklat ve své víře v budoucnost a v práci pro své lepší příští.

* * *

Tato modlitba vytryskla Karlu Čapkovi přímo ze srdce v osudových dnech měsíce září r. 1938, když jsme byli celým svobodným světem opuštěni na pospat Hitlerovi. — Zaznamenal ji pro všechny generace příští — a tedy i pro nás.

Ty její dvě poslední myšlenky: — "Potřebujeme víry, potřebujeme vnitřní síly a účinné lásky, která nás zdesateronásobí" — a "nikdy nebude malým národ, který se nedá zviklat ve své víře v budoucnost a v práci pro své lepší příští" — nechť jsou inspirací i pro upřímnou modlitbu naši u příležitosti posvěcení a otvírání prvního "Velehradu" v Americe.

* * *

Hospodine všech věcí, Pane, my dnes pokorně prosíme Tebe, za smilování a o Tvé požehnání.

Pozdrav Čechů z Austrálie

krajanskému Chicagu u příležitosti posvěcení a otevření prvního "Velehradu" v Americe

Až z druhého konce světa, z Tasmanie, zdravíme Vás, milí krajané, a gratulujeme vám k slavnostnímu svěcení a otevření chicagského "Velehradu".

Před třemi měsíci jsme cestovali po Americe a navštívili jsme několik středisek našich krajanů.

Byli jsme dojati a hrdi na to, jak za těžkých podmínek předešlé generace dobře representovaly svůj sárod a zároveň se podílely na budování Ameriky.

Navštívili jsme desítky kostelů a kulturních domů, které čeští lidé založili a postavili.

Mluvili jsme s krajany v úřadech, v obchodech, v dílnách i na farmách.

Navštívili jsme též početné krajanské hřbitovy plné českých jmen a nápisů vtesaných do chladného kamení.

Byli jsme smutní všude tam, kde jsme viděli český živel na ústupu.

My, kteří po léta žijeme na Tasmanii, odloučeni od lidí svého národa a rodné řeči, dovedeme ocenit nesmírné výhody, které se vám nabízí ve vašem novém náboženském a kulturním středisku — v chicagském Velehradu — v národním a křest'anském duchu psaných novin "Hlasu Národa".

Přáli bychom vám, abyste si uvědomili štěstí, že máte mezi sebou české kněze, a že ve vašich kostelích máte možnost modlit se a zpívat v mateřské řeči.

Žijeme v době vzmáhajícího se novopohanství.

Jako rakovina světem se šíří materialism, bezbožectví, násilnictví, nespravedlnosti a lži.

Nejúčinnější obranou a záchranou západní civilisace jsou hodnoty mravní, vyvěrající z kultur národních a z universalního křest'anství.

Posílit a upevnit tyto ideály se poctivě snaží ti, kteří budují váš Velehrad a vydávají náboženské a vlastenecké noviny "Hlas Národa".

Je to skvělé dílo, poctivě a obětavě dělané, a je dost možné, že si jeho naprostou nutnost mnozí z vás dosud neuvědomují. Je to ale též perně namáhavá práce. Jsou při tom nekonečné a nespočetné těžkosti, ale je to nesmírně užitečné a potřebné dílo, které si zaslouží podporu všech nás krajanů.

Neptejte se co dělají a jak pomáhají druzí; ptejte se sebe, svého křest'anského svědomí a národního citu ve vašem srdci, kolik jste vykonali a co ještě udělat můžete vy, aby se vám v Chicagu Vaše společné dílo podařilo.

Žehnej a pomáhej vám při tom Pán Bůh!

Vaší

Jindřich a Anna Nermut'ovi.

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Důležité upozornění ohledně bazaru ČŽNR

Bazarový výbor Čs. Ženské Národní Rady v exilu oznamuje, že letošní předvánoční bazar se bude konat v budově V.F.W. (Veterans of Foreign Wars), 6645 WEST PERSHING Road, STICKNEY, Illinois, a ne jak bylo původně plánováno v Sokol Brookfield. Bazar bude v neděli, 4. prosince a další podrobnosti budou uveřejněny později v tisku. Prosíme krajanskou veřejnost, aby vzala tuto změnu místa na vědomí a těšíme se, že nás v bohatém počtu navštívíte. V.R.

DOPISY našich čtenářů

NEW YORK, N.Y..

Dnes přinášíme pro zájemce zajímavou výpověď horníka o Turzovce, kterou nám poslal náš čtenář Štěpán Gomory z N.Y.

Moja vypoveď o vytvorení sochy MATKY BOŽEJ pre budúce putnícke miesto na Živčáku pri Turzovke

Aby niekedy nedošlo k nejakému nedorozumeniu a pôvode sochy MATKY BOŽEJ, za akých okolnosti došlo k vytvoreniu, všetkým ctitel'om Panny MÁRIE chcem a tom rozprávat'. Prisáham, že čo tu uvádzam, skutočne som prežil.

Začiatkom júna 1964, roku, kl'ačal som so svojou manželkou a synom pred krížom na Živčáku, na mieste, kde sa v roku 1959 hajníkovi Matúšovi zjavila MATKA BOŽIA. Ked' sme sa modlili, spozorovali sme že tvár trním korunovaného SPASITELA na kríži krváca. Boli sme tým vel'mi rozrúšení a manželka sa začala tak nahlas modlit', že vzbudila pozornost' všetkých pútnikov, čo boli okolo. Ja som videl ako Spasitel' dvíha svoju hlavu, otvára a zaviera oči, obracia hlavu do strany. Tento zjav ma tak rozrušil, že som sa rozplakal. Aby som nevzbudzoval pozornost', pretože stale viacej l'udi sem prichodilo, odišiel som do zadu okolo kríža a tam som čakal na manželku a švagrinu. Jeden chlapec asi 13-14 rokov starý tiež rozprával pútnikom, že videl krvacajúcu tvár Pana JEŽIŠA. Tento zjav sme zbadali o druhej hodine poobede. O tretej hodine sme opustili miesto MATKY BOŽEJ.

Nasledujúci deň ráno odišla moja manželka do práce a ja, ako obvykle, kl'akol som pri stole pred obraz ukrížovaného Spasitel'a, aby som vykonal svoju raňajšiu modlitbu. Ešte som nebol s modlitbou u konca, upadol som do bezvedomia a v tej chvíli som sa ocitol na Živčáku na tom istom mieste ako deň predchádzajúci. Kríž som nevidel, ale stala tam asi pol metra nad zemou Král'ovna neba, približne podobná Matke Božej Lurdskej, bola odomňa vzdialená asi štyri kroky. Prikázala mi, že tak ako ju vidím, musím ju vytvorit'. Akonáhle sochu vytvorím musím ju odevzdat' veriacim. Ďalej mi povedala: "Nemusiš sa ničeho bat', budem Ti pomáhat', svoju tvár Ti dodám." Potom utíchla a za chvíl'u povedala: "Raz budem od Teba odchádzat' a budeš sa so mnou t'ažko lúčit'." Všetkým slovám MATKY BOŽEJ som dobre rozumel, i tým posledným. Už je tomu pät' rokov, čo som sochu dokončil a ešte sa so mnou nerozlúčila.

Ked' zjavenie na Živčáku akoby v hmle zmyzlo, ocitol som sa v krajine úplne neznámej a znovu som videl Pannu MÁRIU v doprovode troch žien. Táto extázia trvala asi štyri hodiny.

MATKA BOŽIA už mi nič nehovorila, ale viedla ma krížovou cestou Pána JEŽIŠA na horu Golgotu, kde som videl všetko, čo evanjelisti v Písme Svätom opisuju. Najhroznejší zážitok pre mňa bol asi ten, ked' som videl, ako po odňatí SPASITEL'JA s kríža, položili ranami posiate telo na lono Bolestnej MATKY. Videl som ako pozdvíhla sl'zami posiate oči k nebesiam a zvolala slova, ktorým som neporozumel. V tom okamžiku som len pochopil, aká vel'ka bola obet' Kristova i utrepnie Jeho Svätej Matky. Pevne som si zaumienil ju celou dušou milovat', myšlienkami, slovami a skutkami ju oslavovat' a radšej zomriet', ako by som ju urazil alebo dokonca zaprel. To radšej nech zomriem hned'.

Ked' sa manželka vrátila z práce, nebol som schopný prehovorit'. Za chvíl'u prišla švagrina a obidve chceli vediet', čo sa mi stalo. Ja som sa len chvel, ako by som bol mal zimnicu. Neskoršie som im porozprával, čo som prožil a nakázal, aby to nikomu nepovedali, že by ma mali za blázna ako Lašuta z Turzovky a tiež doba je zlá. Manželka so mnou súhlasila a povedala: "Máš pravdu, bude rozumnejšie o tej soche radšej nehovorit', nie si žiadny sochár a keby sa Ti to nepodarilo, vyjdeš na hanbu a posmech." Ja však som veril slovám Matky BOŽEJ, že mi bude pomáhat' a svoju tvár mi dodá. Švagrina ma neposluchla, povedala všetko môjmu známemu stolárskemu majstrovi Michalovi Weisovi a on sa mi ponukol k spolupráci, že vraj už o mne počul, že ho budem potrebovat'. Ponukol sa mi, že obstára drevo, požičia náradie a aby som v jeho dielni mohol pracovat'. S radost'ou som prijal jeho ponuku, ale stále som mal dojem, že mi niečo chýba a stále ma niečo nútilo, aby som išiel do Turzovky. Nedalo mi to pokoja, až som sa s tým sveril manželke a ona mi povedala: "Ked' Ťa to tak t'ahá, tak chod', pripravuje sa práve autobus, tak sa prihlas a ukl'udníš sa." Išli sme všetcia, manželka i švagrina. Weis bol s nami tiež. Ked' sme prišli na miesto zjavenia, bola naša výprava z Hlučína očakavaná neznámým človekom, ktorý nás oslovil: "Medzi vami je ten, ktorý má robit' sochu MATKY BOŽEJ pre Turzovku?" Ja som sa prihlásil, podali sme si ruky a on mi povedal: "Tak to ste Vy, to som rád, že som Vás našiel, mám pre Vás odkaz a niečo na odovzdanie." Pytal som sa ho, kto mu o mne povedal, ale on mi povedal, aby som sa ho nepýtal, ale išiel s ním. Zaviedol ma ku krížu, kde sa Lašutovi zjavila Panna MÁRIA. Pri kríži stal pripevnený diel ohoreného kríža prvého, ktorý neveriaci spalili. Pútnici nazvali tento zbytok relikvijou Matky BOŽEJ. Tento ohorelý diel mi dal môj nový priatel', ktorý sa menuje Valentin Kozaňak z Ružomberku, s odkázom, aby som z neho urobil do sochy Matky Božej kríž a srdce. Bolo to asi 14tého alebo 15tého júna 1964. Uistil ma, že to, čo mi odovzdáva, je odkaz Matky Božej. Kozaňak dosvedčuje, že zjavenie na Živčáku je skutočná udalost' a Matuš Lašut hovoril čistú pravdu. Weis relileviju prevzal a odišli sme do Hlučína. Majster sa dal do prípravných prác. Nemal k tomu drevo v celku, použil teda silné lipové foršty, ktoré nechal riadne vysušit', potom vložil medzi ne kríž a srdce z ohoreného kríža, foršty zvlašt' pripraveným klynom spojil a vložil do lysu. Podstavec, na ktorom socha stojí, pozadie i rám je dielo majstra.

Potom nastala práca pre mňa, aby som vykonal dielo, ktoré mi bolo uložené. Prv než som začal, naznačil som vel'kost' sochy cerúzkou a zbytočné drevo som odrezal. Celkom na soche som pracoval dva mesiace, ovšem mimo prípravných prác. V rozechvení začal som formovat' biele lipové drevo v dielni majstra Weisa, ale často som sa k nim nedostal, preto že Weis bol zamestnaný v tehelni ako stolár, pani odišla na nákup, alebo niekde inde a dom bol zatvorený, preto som si vzal drevo domov a s pomocou Matky Božej som sochu dokončil.

V 1965tom roku 17. augusta zjavila sa mi opät' Panna MÁRIA. Sedel som' na pohovke v izbe, kde máme sochu Nebeskej Král'ovny, a uvažoval som o tom, čo som v poslednej dobe prežil. Bolo pät' hodín poobede. Neviem čo sa to zrazu so mnou stalo, ale cítil som v celom tele hrozné krčovité bolestí, pýchanie pri srdci a úzkost', ako by to bola moja posledná hodina. A ku všetkému bol som sám doma. Jedine čoho som bol schopný, bola prozba k Pánu JEŽIŠOVI a Jeho Svätej Matky, aby mi pomohli. Na nič iného som nemyslel a tu sa zrazu ako blesk objavila predomnou v nebeskej kráse Panna MÁRIA. Bola na krok odomňa, skoro sa dotykala svojimi bolestnými šatami mojich kolien. L'avú ruku mala na srdci a pravú vol'ne spústenú. V tom okamžiku bolestí aj úskost' zmyzly. Chcel som pred ňou kl'aknút', ale telo ako by mi zdrevenelo. Chcel som jej pod'akovat', ale jazyk mi vypovedal službu. Matka Božia zdvíhla ruku a povedala mi: "Ešte viacej budeš trpiet'," potom zmyzla. Až teraz som sa cítil úplne vol'ný a vrúcne som d'akoval za utišenie bolestí a prosil ju, aby v utrpení, ktoré mi predpovedala, pomahala mi svojou milost'ou, aby som toto všetko trpezlivo znášal.

To, čo som tu vypovedal s plným vedomím zodpovednosti, potvrdzujem svojim podpísom

Lasák Alois
horník v.v. Hlučín, Nám. 26

SAN ANTONIO, FLORIDA:

F. b. J. K.
Milá redakce a čtenáři,
Byl jsem svědkem smutné události. Dva sousedé se pohádali, dávali si jeden druhému snad všechna jména zvířat na světě. Tato hádka mě přinutila napsat tuto úvahu, abych se trochu zastal těch zvířátek. Za prvé si tak zuřivě nenadávají; když se perou a pojídají, plní poslušně zákon přírody, který je jim dán Stvořitelem, zrovna jako když pilně pracují. Kdyby mohla být pořízena přesná statistika jejich práce, tak by překonala

PRO VÁNOČNÍ DÁRKY K PANCNERŮM V BERWYNU

Z Československa a jiných zemí největší výběr **křišťálového skla** i barevného, též keramiky — seznam zdarma. — Pravé české granáty z Československa.

Vánoční blahopřání v řečích: anglické, české, slovenské, polské, chorvatské, německé — ve výběru, jako jinde nenaleznete. České a slovenské v cenách: náboženské kus 25 centů, všeobecné kus 25, 35 a 40¢. Milým doma 25 a 30¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Cukrovinky, bonboniéry a vánoční čokoládové ozdoby k zavěšení na stromky balené v pestrém staniolu. Švýcarské čokolády. **Čokoládové kafíčko** s rumovou příchutí, 1 lb. $2.95, poštou $4.50, 5 lb. poštou $16.25. Malinová šťáva.

Importované **byliny a čaje** — žádejte seznam.

Panenky v krojích. **Obrazy** sestavené z motýlích křídel, též olejomalby krajiny (originály) ze Španělska.

Do kuchyně: mák, kmín, trhané krupky, kuchyňské koření — žádejte seznam. **Strojky na krájení** chleba, salámu, sýra, zeleniny. **Mlýnky** na maso, housku a mnohé jiné. — **Sušené hříbky:** ¼ lb. $4.50, poštou $5.65 — ½ lb. $9.00, poštou $10.50. — **Karlovarské oplatky** $2.85, poštou $4.40.

Rekordy (gramodesky) ve výběru, jaký každého překvapí. — **Největší** a jedinečný výběr **českých zábavných knih,** slovníků, učebnic, obrázkových knih pro děti — výběr větší než kdykoliv předtím — ani v pražských závodech nenaleznete takový výběr.

Vlněné šátky na hlavu, pentle na kroje a vyšívané zástěry. — Nemožné vše vyjmenovati co máme pro Vás — přijďte a přesvědčete se. Výběr a ceny uspokojí každého.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

TUZEX
poukazy nebo objednávky řádně a spolehlivě provede
SOCHOR
TRAVEL SERVICE
137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760
(Snad někdo stejně dobře, ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

kromě intelektu všechny dosud zaznamenané rekordy světa. Nejsilnějším tvorem vzhledem ke své váze je romáč obecný, který váží 14 gramů, ale pohne předmětem o váze 1 a půl kilogramu. Překonává svou váhu 112 krát, dobře trénovaného člověka asi 4 krát. Dva gramy těžký šváb nadzvedne břemeno stokrát těžší než je sám. Kdyby dosahoval takových výkonů člověk, musil by naložit na záda železniční vagón s osmi tunami uhlí. Symbolem plodnosti je jeseter obecný. Tato ryba během svého asi padesátiletého života klade ročně 2 milióny jiker-kaviáru. Treska obecná jich klade 4 milióny a kapr půl miliónu. Termití královna naklade 80.000 vajíček denně. Včelí královna asi tisíc. Teoreticky jsou však možné neuvěřitelné rekordy plodnosti. Zaječí samice rodí mláďata tři až čtyřikrát ročně. Počítáme-li to na papíře, tak by potomstvo této zaječice za 10 roků čítalo 61 milionů potomků. Párek krys by měl dle těchto rozpočtů za tři roky 53 tisíc potomků a za 10 roků 48.310.698.030.344.120. To je 48 sextilionů, 310 kvintilionů, 698 kvadrilionů, 893 trilionů, 030 bilionů, 344 miliónů a 120 tisíc krys. Milí čtenáři, pěkná to vyhlídka! Potomstvo jedné mšice by v několika letech vážilo 16 bilionů centů. Ale mšice má život jen několika týdnů.

Nejtěžším kojencem je velrybí novorozeně, které dosahuje délky 7 metrů a váží dvě tuny. Je-li dobře živeno, vyroste denně o 10 centimetrů a přibere na váze až o dva metráky. Nejrychlejším žvýkavcem je žába, ropucha. Pohyb její čelisti lidské oko ani nepostřehne; za jednu minutu pohne čelistí 4.000 krát. Největší tlamu má velryba grónská; když ji otevře, má v průměru 4 metry a je dlouhá 6 metrů.

Také vnitřní tělesné ústrojí zvířat je ve srovnání s člověkem překvapující. Člověk má 222 jednotlivých, navzájem spojených kostí, kapr jich má 4386. Nejdelší střeva má žirafa; přesahují délku jejího těla asi stokrát. Rekord pilnosti a pracovitosti drží včelička. Musí navštíviti 1.000 až 5.000 květů než její včelí žaludek je naplněn. Šedesát takových žaludků by naplnilo medem malý náprstek. Aby včela nahromadila libru medu, musí vykonati cestu jako osm zemských rovníků, to je 319 tisíc 680 kilometrů. V této libře medu je snůška ze sedmi a půl milionů květů. Co tomu asi říkají flákači, žijící na Welfare z mozolů pracujících? Asi nic, protože je to nezajímá.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svoji úvahu, prosím o modlitby za staré, nemocné a opuštěné stařenky a stařečky. Všechny vás pozdravuji, Bůh vám žehnej.

*

Nakonec něco pro zasmání:

"Tak jsem slyšel že hledáte byt." —"Vždyt' vy jste majitelem pěti domů!" "Ano, hledám, neboť v mojich domech je nájemné příliš drahé."

Karel Pekárek

BURLINGTON, ONTARIO:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

zasílám předplatné na rok 1978, zbytek použijte pro tiskový f o n d . Podzim už máme tady, včera jsme slavili den díků vzdání. V pondělí ráno jsme měli mší svatou, kterou sloužil náš misionář dp. J. Škach.

Jak ten čas nám starým hrozně rychle běží, léta utíkají jedno za druhým. Tu je jaro a za chvíli zase už podzim, kdy vidíme, jak listí na stromech mění barvy jako se mění vlasy na našich hlavách. Nic se nedá zastavit, je to dílo Boží. Život je jako ta pohádka, Dej, Bože, aby ten konec byl klidný. Zamyslíme-li se nad rokem 1977, vidíme, že se mnohé změnilo. Ztratili jsme některé z našeho příbuzenstva i z přátel a kněží, všichni odešli tam, odkud není návratu. Úmrtím dp. Gaborika v Chatham utrpěli velkou ztrátu. Dobře jsme jej znali, neboť jsme každým rokem jezdili do Chatham na pout' k sv. Antoníčkovi. Vždycky jsme si s ním pěkně povyprávěli, byl to dobrý kněz, nechť je mu kanadská země lehká. I my brzy půjdeme za ním. Hamilton-Burlingtonská misie také ztratila mladého nadaného člena v automobilovém neštěstí. Učil v české škole děti našeho původu, byl to lodný člověk a dobrý otec rodiny. V sobotu 15. a v neděli 16. října budeme mít duchovní cvičení, kterého se nás hodně zúčastní. Povede je dp. J. Šach.

S pěkným pozdravem pro Vás, Otče Víte, pro všechny čtenáře a pro celou redakci.

F. Hartman

* * *

Milí naši Hartmanovi,

pěkně děkujeme a mnohokrát vás pozdravujeme a přejeme vám další hezké prožívání vašeho společného podzimku.

To už tak je v životě, že když člověku přibude let, známí a přátelé odcházejí a člověku jen zůstávají vzpomínky. Ještě, že ten podzimek života prožíváte hezky pohromadě, hůř jsou na tom ti, kteří na sklonku života zůstanou sami. Zase si na nás vzpomeňte několika řádky.

Hojnost zdraví a životní pohody vám oběma ze srdce přeje

Redakce Hlasu Národa

TARRINGTON, WYO.:

Milí čtenáři a ctěná redakce,

již víte z dopisu od pana J. Kučery, že jsem nemocen a co vše tento rok prožívám. Nemoc se mnoho nelepší a ani počasí nemáme pěkné. Musím poděkovat panu Kučerovi z Oregonu za krásný dopis, ve kterém vysvětlil, jak jsme se seznámili prostřednictvím H.N. Vážím si pana Kučery jako bychom se znali osobně dlouhá léta, ale vlastně jej znám jen z jeho krásných dopisů, které vám posílá a vy mu je uveřejňujete. Proto vás prosím, pane Kučero, abyste častěji do toho našeho oblíbeného časopisu Hlasu Národa psal. Dopisy jako Vaše člověka potěší a povzbudí k dalšímu životu. Přeji Vám hojnost štěstí, zdraví a Božího požehnání ve Vašem životě a vzpomeňte si někdy na mě. Zanedlouho budeme oslavovat narození Páně, při té příležitosti si vždy vzpomínám, jak jsme oslavovali vánoční svátky ve staré vlasti před mnohými léty. Zvláště si vzpomínám, jaký krásný vánoční program jsme měli, myslím v roce 1900. Krásný ověnčený strom, plný jablek, ořechů a doma udělaných řetězů a pod stromem Ježíšek "v jesličkách". Kolik radosti jsme z toho všeho jako děti měly, to se nedá ani vypsat. Při té příležitosti pan učitel si dal mnoho práce a naučil děti krásné básně a zpěvy s doprovodem piana. A tyto básně ač je to mnoho roků mně ještě nevymizely z paměti. Nesmím opomenout napsat, že po programu děti byly poděleny pomerančem a čerstvými rohlíky, což v těch dobách byla velká pochoutka. Přál bych vám vidět tu radost dětí a všech co byli přítomní. Přikládám šek na inkoust, aby vám nevyschl. Přeji vám bohatého "Ježíška" a mnoho odběratelů v roce 1978.

Váš čtenář Rudolph Rutar

* * *

Milý pane Rutar,

zaplat' Pán Bůh za dar tiskovému fondu, jste hodný, že jste na nás pamatoval. Jak je vidět, máte svých starostí dost a ještě nezapomínáte na jiné. To víte, prožívání vánoc, jak na ně pamatujeme z dětství již v dnešním moderním světě neexistuje. Ještě že nám zbyly ty krásné vzpomínky. Dnešní děti nebudou mít ani ty. Píšete o vánočním programu. I my se snažíme vždy o vánocích uspořádat dětem z naší sobotní doplňovací české školy vánoční besídku a pozvat na ni rodiče, příbuzné, přátelé a známé. Tak jim chceme aspoň připomenout a udržet ty naše krásné tradice. Jestli se nám to podaří, je velká otázka. Snad si však na ta vánoční odpoledne vzpomenou, až budou staří; zrovna tak jako Vy si vzpomínáte na ten vánoční program, který před mnoha léty připravil Váš pan učitel.

Ze srdce Vám přejeme, aby se Váš zdravotní stav zlepšil. Hojnost Boží ochrany Vám vyprošuje

Otec Vojtěch Vít

BROOKLYN, N.Y.:

Milý Otče Vojtěchu!

Zasílám Vám tři své nedávné básničky, dokončené mezi pátkem a pondělím. Tu napsanou jako upomínku na ndp. J. Vochoce jsem rychle načrtl a dokončil po návratu svých přátel, rodiny Václava Sedláčka z pohřbu v Trois-Rivières, na který jsem bohužel nemohl sám jet.

Nedávno jsem ještě četl dopis ndp. Vochoce v Hlasu Národa, pak vyšlo jeho krásné kázání, jako labutí píseň, před jeho náhlým odchodem na věčnost do Boží radosti. Když člověku přibývá na věku, uvědomí si dříve nebo později, že počet těch jeho přátel v království nebeském vzrůstá.

V dopisech do Hlasu Národa jsem nedávno s povděkem našel milé řádky svých známých, Kučerů z Oregonu, Ohio, a pana Rudolfa Rutara, jehož předkové byli spříznění s mým dědečkem s otcovy strany, jenž byl až do roku 1923 řídícím ve Voděranech na Kunštátsku — jeho otec, Josef Rutar však pocházel z Osové Bitýšky u Velkého Meziříčí. Při návštěvě na Moravu se ještě v padesátých letech zastavili Rutarovi z Wyomingu u mé maminky, která je již také od 11. září 1964 na pravdě Boží, také jako dobrá zesnulá paní Rutarová z Torringtonu, Wy.

Srdečně Vás, Otče, i čtenáře Hlasu Národa zdraví Váš upřímně

Sidney-Zdeněk F. Rutar
Box 1043, Brooklyn, N.Y. 11202

P.S.: 16. 9. 1977 přešlo 160. výročí od nálezu středověkého Rukopisu Královédvorského z poslední čtvrtiny 14. století. Chtěl jsem se o tom zmínit v anglickém článku do Hlasu Národa, byl jsem však tak zachlazený, že jsem se k tomu dosud nedostal. Zajímavým novým dokladem pravosti RK jsou archeologické průzkumy, popsané zčásti v knize dr. Z. Váni, Objevy ve světě dávných Slovanů (Praha 1977), včetně průzkumu hradiska Vlastislavi na Lucku, dějiště epické básně "o uícestuíe nad Vlaslauem", o němž bylo častěji pochybováno, když odpůrci Rukopisů slepě útočili.

JOHN'S MOVING CO.

Stěhujeme odborně cokoliv — kamkoliv v USA (i do Kanady) — nábytek — bytový i kancelářský. Též jednotlivé těžké kusy nábytku — ledničky a pod. při přesídlení z jedné obytné čtvrti do jiné.
Spolehlivě — rychle — bezpečně. — Plné pojištění.

Telefon: 463-6015

K 75. NAROZENINÁM,

kterých se 20. listopadu dožívá v plné práci a svěžesti člen předsednictva Československé národní rady americké a předseda chicagského oblastního výboru ČSNRA

BRATR

FRANTIŠEK KALKUS,

hodně zdraví, spokojenosti a také síly k další národní veřejné činnosti upřímně přejí:

OBLASTNÍ VÝBOR ČSNRA CHICAGO

Marie LANGOVÁ, tajemnice — Milada FERJENČÍKOVÁ, I. místopředsedkyně

PŘEDSEDNICTVO ČSNRA

Dr. Vlastislav CHALUPA, tajemník — Dr. Mikuláš FERJENČÍK, předseda

LETEM SVĚTEM

Washington. — Sovětská sklizeň obilí je podle úřední zprávy sovětské vlády o 10 až 14 procent nižší než se doufalo; namísto očekávaných 213 milionů tun ho bylo sklizeno pouze asi 194 milionů tun. Proto ministerstvo zemědělství ve Washingtoně čeká, že letos Sověti koupí v USA více pšenice a kukuřice než původně plánovali, možná až 15 milionů tun, které si mohou koupit bez zvláštního dovolení federální vlády. Protože ve Spojených státech byla poslední tři roky úroda obilí velmi dobrá, zvýšená sovětská koupě by farmářům přišla velmi vhod, neboť by se tak zbavili svých příliš velkých rezerv. Na druhé straně se čeká, že větší sovětské koupě budou nepříjemné pro americké spotřebitele, neboť způsobí zvýšení cen mouky, chleba, drůbeže, masa, mléka a mléčných výrobků. Většina Američanů si z toho však nic dělat nebude, protože stejně ze strachu před cholesterolem a tělnatostí budou spíše jíst syntetické nízkokalorijní produkty než uvedené přirozené potraviny. Ceny, jež Sověti za americké obilí zaplatí, budou v každém případě opět velmi nízké a pro ně výhodné; Moskva na tom ještě vydělá tím, že bude U.S. obilí prodávat svým satelitům za vyšší překupní ceny.

• • •

Pretoria. — Ve snaze zmírnit napětí mezi rasami ministerský předseda Jižní Afriky John Vorster navrhl parlamentu své země, aby byly zrušeny nenáviděné vnitřní pasy, vydávané vládou, které černoši musí stále při sobě nosit. Premiér Vorster by je chtěl nahradit osobními průkazy a cestovními dokumenty, vydávanými autoritami černošských rezervací (homelands). Zároveň navrhl, aby černoši, pracující v bělošských územích, směli napříště s sebou přivést také svou ženu a děti, které tam s nimi budou moci bydlet, bude-li pro ně po ruce vhodné bydliště. Tyto reformy se však zdají nedostatečné a přicházejí příliš pozdě.

• • •

Řím. — Německá katolická encyklopedie "Lexikon für Theologie und Kirche" říká mimo jiné také toto o komunismu: "Komunismus je v naší době — od dob římského císařství — největším a nejkrutějším pronásledovatelem křesťanství. Přesné statistické údaje o této věci chybějí; je však jisté, že miliony křesťanů tvrdě trpěly pod tímto pronásledováním, a že počet mučedníků dosahuje při nejmenším mnohé tisíce... Cílem náboženské politiky komunistů zůstává zničení každého náboženství." Masarykův naučný slovník odhadoval před 2. světovou válkou počet lidí, usmrcených každoročně v Sovětském svazu kvůli náboženskému přesvědčení, na 500,000. Italští komunisté s předsedou Berlinguerem v čele právě vypouštějí kachny o tak zvaném eurokomunismu, prý nezávislém na Moskvě (je takového něco vůbec myslitelné?) a nestoudně tvrdí, že komunistická strana Itálie není proti náboženství, že není dokonce ani atheistická, a že nikomu nechce vnucovat svou ideologii. Předseda Berlinguer už také napsal italskému biskupu Luigi Bettazzimu dopis, ve kterém se ho pokouší oslepit četnými citacemi sociálních encyklik posledních papežů a prohlašuje, že jeho strana usiluje o dialog a "historický kompromis" nejen s křesťansko-demokratickou stranou Itálie, nýbrž i s katolickou církví a s Vatikánem. Při posledních volbách byli na komunistickou kandidátní listinu přijati také někteří "nezávislí" katoličtí intelektuálové, aby italští katolíci byli ujištěni o dobrých úmyslech komunistů a dali jim své hlasy. Nyní Berlinguer prý ještě chce usilovat o to, aby italští katolíci ve velkém počtu vstoupili do komunistické strany. Velmi květnatě mluví o "spolupráci" a "oboustranném obohacení" komunistů a křesťanů; neudává však, jak si to konkrétně představuje. Komunisté také všude dostali rozkaz, aby projevovali velkou zdvořilost vůči kardinálům a biskupům, kteří mají na tuto hranou komedii "naletět". Komunisté však přitom potají všestranně bojují už i v Itálii proti náboženské výuce dětí. Není nejmenších pochyb o tom, že italští komunisté svou politikou "podávané ruky" chtějí využít katolické církve k tomu, aby se pomocí důvěřivých katolíků dostali k vládní moci. Až budou mít vládu Itálie v rukou, pak náhle odhodí svou masku a začnou církev systematicky ničit. Doufejme, že ani Vatikán, ani delegáti letošní světové synody biskupů, ani italští biskupové se nedají zaslepit komunistickou zdvořilostí, sliby a úsměvy, a že budou varovat italské katolíky před komunistickou šalbou. Nesmí dojít k tomu, aby se v Itálii komunisté vyšplhali k vládě jaksi po zádech Vatikánu. Komunismus, nezávislý na Moskvě, ať už čínský, jugoslávský, italský či evropský, je dnes stejným nesmyslem jako hranatý kruh či železné dřevo. A je na bílední, že návštěvy U.S. biskupů a kardinálů v Polsku a v Maďarsku, jakož i Billy Grahama, byly rozhodnuty v Moskvě nikoliv pro posílu křesťanů v těchto zemích, kde se komunisté už cítí bezpečně v sedle, ale pro spletení katolických voličů ve Francii, v Itálii a ve Španělsku. Moskvě velmi záleží totiž na tom, aby lidé zapomněli na krutost a hrůzu bolševických gestapáků, jichž se dopustili při pronásledování věřících ve všech zemích, kde se komunisté dostali k moci násilím, lží, bezmeznou proradností a vojenskou okupací.

• • •

Washington. — Státní tajemník Cyrus R. Vance řekl, že Spojené státy by byly ochotny podepsat s Izraelem oboustrannou smlouvu o vzájemné obraně, že však v žádném případě nepošlou své vojáky do mírové armády Spojených národů na Blízkém východě. Tuto roli musí zastávat malé země a nikoliv Spojené státy či Sovětský svaz.

• • •

Pretoria. — Na hranicích Angoly a Jihozápadní Afriky došlo ke srážce mezi oddílem jihoafrických vojáků s komunistickými guerily SWAPO.

JIŘÍ SÝKORA:

THE RUSSIANS by Hedrick Smith

(dle amer. tisku)

Americký novinář Hedrick Smith napsal knihu **RUSOVÉ**, kterou nedávno vydalo nakladatelství **QUADRANGLE** v New Yorku.

Spisovatel Hedrick Smith strávil tři roky v Moskvě, kde byl vedoucím pobočky amerického listu New York Times. Ve své knize "Rusové" se pokouší o pragmatický popis Sovětského svazu z pohledu návštěvníka. Smith hovoří rusky a jeho děti chodily v Sovětském svazu do ruské školy.

Jak Smith píše, celá rodina mohla v rámci sovětských pravidel a omezení poměrně svobodně cestovat a stýkat se se sovětskými občany.

Na Smitha zapůsobily v Sovětském svazu nejvíce ze všeho ostré třídní rozdíly mezi privilegovanou skupinou komunistů a těmi, kdo s nimi spolupracují — jako například umělci a vědci — a mezi prostými sovětskými občany. Smith o tom doslova říká: "Režim zavedl dvojí měřítko. Jedno pro elitu, druhé pro řadové sovětské občany. Příslušníci sovětské elity berou výhody, jež jim režim poskytuje, za samozřejmé, a k prostým občanům se chovají arogantně.

Smith poznamenává, že sovětské školy kladou hlavní důraz na technické školení, což je v protikladu se Západem, kde se zdůrazňuje samostatné myšlení a rozvoj osobnosti. Sovětská mládež sice poslouchá rakenrol a pokud může nosí texasky, píše Smith, ale jinak mladí lidé v Sovětském svazu nerebelují tak, jak je to zvykem na Západě. Dá se říci, že sovětská mládež je abnormálně tichá. Avšak její nedostatek zájmu o politiku, dodává Smith, a její materialismus vzbuzují v komunistech a v starší generaci obavy.

Americký autor Smith věnoval celou jednu kapitolu úvahám o sovětských ženách. Shledal, že většina žen je nucena pracovat, aby doplnily příjem rodiny. Největší tragedií, říká Smith, je to, že okolnosti nutí sovětské ženy, aby měly jen jedno dítě. Tak jako na Západě, i v Sovětském svazu jsou ženy názoru, že jsou diskriminovány.

Sovětský režim kontroluje dnes své občany mnohem rafinovaněji než za Stalina. Lidé se přizpůsobili oficiálním názorům, protože na jejich chování závisí, zda se dostanou na školu, zda dostanou dobrou práci či seženou lepší zboží, nebo dokonce právo koupit si auto. Jejich chování rozhoduje o tom, zda budou mít někdy přístup do tuzexových obchodů, zda budou moci cestovat do zahraničí či zda dostanou byt. Všechny tyto výhody jsou vyhrazeny pouze pro ty, kdo se přizpůsobí.

Sovětští občané si v soukromí stěžují na úplatkářství, vysmívají se ideologii a vůdcům, ale v zásadě daný systém přijímají. Smith poznamenává, že sovětští lidé jsou hrdi na úspěchy a jsou vlastenečtí, ale zároveň trpí stálým pocitem méněcennosti vůči Západu v oblasti vědy, obchodu a všedního života.

Smith si všímá nedostatků ve službách obyvatelstvu, v zásobování a všeobecném plánování, a přitom obdivuje způsob, jakým sovětští lidé bojují proti systému. Rusové nebojují s úřady, nechtějí změnu systému, píše Smith, ale ustupují, nedají se zdolat, jsou vytrvalí a snaží se nalézt škvíry a cesty, jak úřady a jejich neschopnost obejít, a ještě z toho za daných okolností něco vytěžit.

Smith se za svého pobytu v Sovětském svazu stýkal s mnoha disidenty, ne pouze se Solženicynem a Sacharovem. V zásadě však vidí disidentské hnutí jako roztříštěné a bez většího vlivu. A jak Smith zdůrazňuje, po vydání helsinského dokumentu se sovětské úřady chovají k disidentům ještě krutěji než předtím . . .

Podle názoru amerického spisovatele nelze očekávat v Sovětském svazu nějaké brzké změny. Dostaví-li se takové změny, pak jedině z rozhodnutí vyšších míst. Sovětský režim, jak Smith dodává, je schopen udržet sovětské občany před vlivem demokratických idejí ze Západu.

Většina sovětských lidí, jak tvrdí Smith, se snaží nalézt spokojenost v podmínkách, jež určují jejich životy. Liberální demokracie na Západě se zdají sovětským občanům být světem chaosu, a nepřáli by si nic takového v Sovětském svazu, píše Smith a pokračuje:

"Tak zvaný nový sovětský člověk neexistuje; ve skutečnosti se ruská povaha změnila jen neznatelně. Brežněvova taktika je táž, kterou užívali carové: brát ze Západu techniku, ale nepřijímat západní kritický způsob myšlení či západní způsob života. Brežněv sice touto politikou podstupuje určité riziko, ale zatím se nezdá, že starodávný způsob ruského života má naději na nějakou změnu, píše Smith.

UPŘÍMNĚ SRDEČNÉ POZVÁNÍ

Vážení přátelé,

ředitelstvo chicagského "Velehradu", který je vydavatelem našeho jediného česko-anglického křesťanského týdeníku "Hlas Národa" — a o jehož poctivé snaze sloužit našim zájmům jste už měli příležitost se přesvědčit — si pokládá za čest pozvati Vás na hostinu, pořádanou k poctě našeho česko-amerického pana biskupa

J. Exc. Jana L. Mořkovského,
sídelního biskupa diecése Galveston-Houston
v Texasu,
který bude mezi námi v Chicagu u příležitosti
českého biřmování
v neděli, 20. listopadu L.P. 1977
o svátku Krista Krále.

Při českých bohoslužbách v kostele Bl. Anežky České (27. ul. a Central Park Ave. v Chicagu), ve 2 hod. odpol. udělí njdp. biskup připraveným zájemcům svátost sv. biřmování. Posvěcení a slavnostní otevření budovy "Velehradu" bude ve 4:30 hod. odpol. Začátek banketu je v 5:30 hod. odpol. s pestrým zábavním programem, hudbou, a tancem jako o posvícení.

Dar za večeři a zábavu: $10 (nápoje se platí zvlášť').

Lístky na banket jsou v předprodeji: 1) u p. Fr. Pancnera v Berwynu; 2) v obchodě "Ondruš a Syn" u paní Hermínky Ondrušové; 3) v redakci Hlasu Národa.

Párkování aut na parkovišti obchodu AxP
(27. ul. a Lawndale Ave.)

Přitom bylo zabito 61 guerilů a 5 jihoafrických vojáků. Vojáci Jižní Afriky pak pronásledovali guerily přes hranice Angoly a zničili jejich základnu na angolském území.

• • •

Káhyra. — Libyjský diktátor Moammar Khadáfy se rozhodl navštívit brzy Egypt, aby prý jednou učinil konec nepřátelství mezi oběma zeměmi a tak byla posílena arabská solidárnost. Toto čtyřleté nepřátelství dosáhlo svého vrcholu letos v červenci, kdy mezi oběma zeměmi došlo k pohraničním bojům.

• • •

Dar-es-Salaam. — V hlavním městě Tanzánie se měly konat dvoudenní porady mezi lordem Carverem — britským komisařem, který by při provádění anglo-amerického plánu pro předání vládní moci černošské většině v Rhodésii — měl v přechodné době v této zemi po šest měsíců neomezenou moc — a černošskými guerilovými vůdci Joshuou Nkomo a Robertem Mugabe. Jednání však byla už po hodině diskusí přerušena, protože oba vůdci guerilů nechtějí přijmout ideu britského zástupce, který by měl neomezenou moc. Mezitím Rev. Sithole, umírněný černošský politický vůdce v Rhodésii prohlásil anglo-americký plán za nerealistický, protože guerilové nemohou složit zbraně dříve, než jejich země obdrží nezávislost. Rhodéský premiér Jan Smith ze své strany prohlásil, že nebyl učiněn žádný pokrok v jednáních jeho vlády s britským delegátem lordem Carverem a zástupcem Spojených národů gen. Prem Chandem; nejdříve prý by bylo třeba provést některé základní změny v anglo-americkém plánu. V první řadě je například nutno učinit rozhodnutí o ústavních aspektech politicko-hospodářského narovnání mezi černochy a bělochy v Rhodésii.

• • •

Chicago. — V americkém systému spravedlnosti, který je více soustředěn na literu zákona než na nestranné zjišťování toho, co se skutečně stalo, mohou poměrně snadno být odsouzeni i nevinní lidé a oběti zločinců, zatím co opravdoví bandité mohou kvůli některým právnickým subtilnostem zůstat na svobodě.

Nyní američtí učitelé stojí před problémem, který například v systému západoevropské spravedlnosti — (s výjimkou britské) — je nemyslitelný. Před několika lety byl vyššími školními autoritami činěn nátlak na učitele veřejných obecných a vyšších škol, aby nechávali jen zřídka propadávat studenty, kteří si neosvojili učebnou látku. K tomu přišlo nařízení o nuceném míšení ras — čímž se okamžitě učební úroveň tříd zhoršila — a systematické bourání jakékoliv autority, aby se mladí lidé "zbavili komplexu strachu". Tak nakonec rychle zmizela u mladých úcta k autoritě policie, představitelů vlády, rodičů i učitelů. Pro učitele pak bylo téměř nemožností, vyučovat normálně předepsané látce; mnohdy se jejich role prakticky změnila na roli "baby-sitters". Následky tohoto stavu věcí se záhy dostavily: z obecných a vyšších škol začali vycházet i úplně negramotní studenti, kteří neuměli ani číst, ani psát, ani násobilku, a kteří přitom měli na základě svého diplomu plné právo dát se zapsat na universitu!

Nyní je v USA nebezpečí, že vina na této věci by mohla být svalena na učitele, kterých je v přítomnosti příliš mnoho a proto nikdo nejeví zájem s nimi zacházet v hedvábných rukavičkách. Rodiče studentů začínají totiž podávat soudní stížnosti proti učitelům svých dětí. Obviňují je z "nedbalého vykonávání učitelského povolání", protože nenaučili náležitě jejich dcery či syny předepsané látce. Soudci, jimž spory tohoto druhu nejsou běžné, zatím stáli na straně učitelů, avšak budoucnost posice učitelů v této věci není jistá, protože drzost rodičů nezvedených dětí roste a začínají se množit soudní žaloby na učitele jako v případech obvinění lékařů za nepodařenou operaci. Byznys z toho těží a radí učitelům, aby se dali proti takovým žalobám pojistit, stejně jako to už činí lékaři, kteří jsou pohánění před soud, rozkáží-li léčbu či operaci, o kterých se potom zjistilo, že nebyly nutné, anebo neměla-li jejich léčba či operace čekaný úspěch. Je tedy nebezpečí, že učitelé nakonec budou považováni za zodpovědné za to, čemu se v jejich hodinách studenti naučí či nenaučí. Vyšší školní autority právě vedou o tomto problému diskuse.

Ve staré Evropě byl školák a student sám zodpovědný za to, čemu se naučil či nenaučil. Případy, že by student absolvoval obecnou či střední školu, aniž se naučil hlavním částem předepsané látky, tam u normálních dětí neexistovaly. Teprve komunisté zavedli diskriminační systém učitelů i žáků podle sociálního původu a věrnosti komunistické straně; trestají učitele, kteří by byli shovívaví k náboženské praxi svých žáků a neučili je oficiálním zásadám bezbožeckého marxismu.

• • •

Washington. — Z rozhodnutí U.S. vlády má být koruna sv. Štěpána, odnesená po druhé světové válce do Spojených států, vrácena zpět do Mad'arska a předána tamnímu komunistickému režimu. Pravděpodobně bude příští měsíc pověřen tímto úkolem státní tajemník Cyrus Vance. Význam tohoto kroku je spíše symbolický než skutečný; mad'arská emigrace však toto rozhodnutí U.S. vlády těžce nese.

• • •

Bejrút. — Dne 9. listopadu ráno Izrael brutálně leteckou odvetou úplně srovnal se zemí vesnici Azzieh palestinských uprchlíků v okolí libanonského přístavu Tyrus za to, že palestinští guerilové vystřelili na izraelské území 15 moždířových střel, při čemž byli zabiti tři Izraelité. Při tomto náletu bylo zabito asi sto arabských mužů, žen a dětí a zraněno dalších 150. Palestinští guerilové nemají sice v tomto prostoru své základny, avšak Izrael považuje akce guerilů za kolektivní vinu všech palestinských uprchlíků a mstí se i na nevinných lidech. (Nacistická zběsilost v našich Lidicích kdysi otřásla světem.) Náměstek izraelského ministra války k tomu prohlásil, že židovská krev není zadarmo, a že palestinští guerilové zaplatí za své činy plnou cenu. — President Carter při tomto vážném incidentu pouze všeobecně litoval toho, že mezi Izraelem a Libanonem došlo k násilným projevům nepřátelství, a odsoudil pouze útoky palestinských guerilů; izraelskou odvetu prohlásil za "součást celého obrazu na Středním východě. Řekl, že kdyby nebylo bývalo provokace ze strany palestinských guerilů, odvetná opatření Izraele by nebyla bývala nutná. Ani slovem se nezmínil o tom, že mstít se na nevinných lidech je barbarství hodné pouze nacistů a komunistů. President Carter zároveň vyzval vládce arabských zemí na Blízkém východě, aby zanechali hašteření kvůli procedurálním formalitám a dali svůj souhlas k tomu, aby se v Ženevě na mírové konferenci jednalo o podstatných věcech.

• • •

Káhyra. — Egyptský president Anwar Sadat prohlásil, že už netrvá na tom, aby organizace PLO byla zastoupena na mírové konferenci v Ženevě, a že je ochoten jet vyjednávat do Ženevy bez ohledu na procedurální formality. Plně prý přijímá americký plán na tuto konferenci. Syrský president Assad dosud není rozhodnut; egyptský president se chce pokusit jej pro tento plán získat.

• • •

Tel Aviv. — Izraelský premiér Begin se ve svém rozhlasovém projevu 11. listopadu osobně obrátil na egyptský lid, který vyzval nejen k uzavření míru s Izraelem, nýbrž i k navázání opravdového přátelství mezi oběma zeměmi. Byla to odpověď na Sadatovo prohlášení, že ve snaze o mír mezi Araby a Izraelem je ochoten jít až na kraj světa; projevil dokonce ochotu navštívit osobně Izrael a tam promluvit před Knessetem. Begin také pozval Sadata do Jerusaléma a při tom poukázal na to, že Abraham byl společným praotcem Izraele i Arabů, a že celá Palestina byla samotným Bohem dána Izraeli. Egyptská vláda však odpověděla na Beginovu výzvu s rezervou. Poukázala na to, že Begin se obracel pouze na Egypt a nikoliv na ostatní arabské země Blízkého východu, a vyjádřila obavy, že Izrael chce ve skutečnosti oddělit Egypt od ostatních arabských vlád. Také kritizovala Beginovo provolání, že se spokojuje se všeobecnostmi a vyhýbá se hlavním sporným otázkám: arabské žádosti o vrácení okupovaných arabských území a uznání práv Palestinců. Sýrie a PLO reagovaly na Beginův projev zamítavě. Mezitím izraelská letadla bombardovala jiné vesnice palestinských uprchlíků v jižním Libanonu, při čemž bylo zabito 12 lidí. Izraelská děla také ostřelovala po tři hodiny města v jižním Libanonu.

• • •

Washington. — Jeden sovětský diplomat, jehož jméno ani funkce nebyly dosud zveřejněny, požádal ve Venezuele o udělení statutu politického uprchlíka ve Spojených státech. Podle prohlášení U.S. státního departmentu už přiletěl z Venezuely do Spojených států, kde je jeho případ právě studován emigračními úředníky.

• • •

Řím. — Neznámí gangsteři unesli na římském předměstí 66letého hraběte Massimiliano Grazioli a žádají za jeho propuštění na svobodu největší výkupné dosud požadované — 10 bilionů lir (12 milionů dolarů); jinak hrozí, že svou oběť usmrtí. Toto je v Itálii letos už 62. únos. Od roku 1955 tam bylo únoscům vyplaceno za propuštění na svobodu asi 200 obětí celkem už 76 milionů dolarů.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

Pro ty, kteří se zajímají o českou historii, vyšla kniha JOSEFA PEKAŘE
O smyslu českých dějin
Soubor 16 statí o klíčových osobnostech a událostech českých dějin. 400 stran. — Cena $9.00. Knihy má na skladě:
Velehrad,
2657-59 S. Lawndale Ave.,
Chicago, IL 60623
nebo v Ohiu: Václav Hesoun,
Box 344, Cleveland, OH 44127

Kolik to bouří nad vlastí se sneslo,
Velehrad víry bez pohromy stojí!

Stojanovu moravskému Velehradu jsme vždy volali srdečné ZDAŘ BŮH! —
hřímavé ZDAŘ BŮH voláme i VELEHRADU CHICAGSKÉMU, aby i on - jar tisíc - bez pohromy stál
Tot' bojovník, který spojuje v sobě srdci českému nejdražší účely — ty nejvznešenější ideje: Lásku k Bohu, vlasti a národu — ty pravé křest'ansko-národní ctnosti. Nový bojovník, drže v pravici meč pravdy, v levici štít lásky bratrské a skráně ozdobené helmicí osvěty.
Zároveň při vstupu na půdu chicagské metropole, vřele vítáme českého Otce biskupa — světitele a vzneseného přítele Čs. Orelstva
Ndp. Dr. JANA MOŘKOVSKÉHO
z Galvestonu-Houstonu z Texasu.
Za Československý Orel v exilu:
P. KAREL KOLEK, O.S.B., vzdělavatel
Dr. FRANTIŠEK HRADIL, starosta
ANTONÍN SLOVÁČEK, pokladník
Ing. VLAD. RICHTER, náčelník, v z. jednatel

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

11. kolo

OSTRAVA—SPARTA 1:0

Branka: Vojáček. Rozhodčí zapískal spart'anům mluvení a z nepřímého volného kopu dala Ostrava vítězný gól.

PREŠOV—SLAVIA 2:0

Branky: Bubenko 2. Body zůstaly zaslouženě v Prešově, u Slavie uspokojil jen brankář Zlámal.

BOHEMIANS—ŽILINA 3:0

Branky: Klouček 2, Bičovský. Klokanům stačil k zisku dvou bodů a k útoku na špici tabulky průměrný výkon.

DUKLA—TRENČÍN 3:1

Branky: Kříž, Nehoda, Bilský — Kovács. Dukla si výhru zasloužila za zlepšený výkon po přestávce, kdy padly všechny góly.

SLOVAN—BRNO 1:1

Branky: Novotný — Kopenec. Po většinu utkání se Slovan bránil, ale minutu před koncem dokázal vyrovnat.

PLZEŇ—INTER 3:1

Branky: Jelínek 2, Rejda — Brezík. Po půli Plzeň prohrávala 0:1, ale dokázala ještě zvrátit výsledek, když Jelínek to tradičně zařídil.

TRNAVA—TEPLICE 2:2

Branky: Kuna, Chlpek — Pokluda, Fišer. Trnava po zoufalém náporu sedm minut před koncem vyrovnala.

B. BYSTRICA—LOK. KOŠICE 3:1

Branky: Paljatka 2, Grig — Kozák. Po změně stran domácí během dvanácti minut dali tři góly a získali zaslouženě dva body.

Tabulka po 11. kole

1. Brno	31:12	17
2. Dukla Praha	29:14	15
3. Bohem. Praha	16:9	14
4. Lok. Košice	21:15	13
5. Slavia Praha	16:16	12
6. Trenčín	21:28	12
7. Slov. Bratislava	20:20	11
8. Inter Bratislava	10:11	11
9. Prešov	16:15	10
10. Plzeň	14:16	10
11. Trnava	11:14	10
12. Teplice	8:12	10
13. Sparta Praha	11:16	9
14. B. Bystrica	14:21	9
15. Ostrava	11:18	9
16. Žilina	14:26	4

Nejlepší střelci:

10 gólů — Kroupa (Brno), 7 gólů — Jelínek (Plzeň), Józsa (Lok. Košice), Gallis (Slovan).

★

I. národní liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

Skupina A — 13. kolo

Příbram—Tachov 2:2, Mladá Boleslav—Vlašim 3:1, Benešov—Děčín 3:3, VTJ Žatec—Ústí nad Labem 2:2, VTJ Tábor—Xaverov 1:0, Sokolov—Viktoria Žižkov 2:1, RH Cheb—Kladno 0:4, Chomutov—Č. Budějovice 2:0.

První tři týmy v tabulce

1. Příbram	33:11	21
2. Vlašim	30:12	18
3. Kladno	19:16	18

Skupina B — 13. kolo

Olomouc—Jablonec 0:1, Gottwaldov—Frýdek - Místek 4:2, KPS Brno—Hradec Králové 0:1, Třinec—Poruba 0:0, Vítkovice—Mor. Ostrava 0:0, Bohumín—Pardubice 1:0, Liberec—Vsetín 5:0, Havířov—Opava 2:0.

První tři týmy v tabulce

1. Opava	17:6	18
2. Liberec	17:9	17
3. Hradec Králové	16:14	16

Skupina C — 14. kolo

VSS Košice—Nitra 3:1, Spišská Nová Ves—Kys. Nové Mesto 2:0, Trebišov—Púchov 0:1, Ružomberok—Martin 2:1, RH Bratislava—Michalovce 3:0, Bardejov—Komárno 5:2, Senica—Humenné 2:0, Dubnica—Pov. Bystrica 0:1.

První tři týmy v tabulce

1. RH Bratislava	33:13	21
2. Nitra	33:14	21
3. VSS Košice	30:17	21

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině

Kuvajt—Jižní Korea 2:2.

Tabulka asijsko-oceánské skupiny:

1. Austrálie	6	11:6	7
2. Irán	4	4:0	7
3. Jižní Korea	6	5:4	7
4. Kuvajt	5	7:6	5
5. Hong Kong	5	3:14	0

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

13. kolo

SPARTA—TRENČÍN 3:2

Druhé letošní měření sil skončilo stejným výsledkem (3:2), opět pro domácí, jimiž tentokráte byla Sparta.

KLADNO—PLZEŇ 6:1

Převaha domácích byla zcela zjevná, zvítězili bez problémů.

LITVÍNOV—PARDUBICE 4:2

Až závěr vyšel Litvínovu podle plánu, zaslouženě zvítězili.

BRATISLAVA—BRNO 2:2

Domácí vedli 2:0, Brňané však vyrovnali a pozornou hrou do konce zápasu ubránili bodový počinek.

Č. BUDĚJOVICE—KOŠICE 9:4

Ještě osm minut před koncem byl stav zápasu nerozhodný (4:4), pátý gól však zlomil odpor hostí definitivně.

JIHLAVA—VÍTKOVICE 2:1

Vojáci si vítězství doslova vydřeli v závěru druhé třetiny.

Tabulka po 13. kole

1. Kladno	62:31	21
2. Litvínov	60:31	21
3. Sparta Praha	34:23	20
4. Pardubice	42:36	17
5. Jihlava	42:34	15
6. Č. Budějovice	47:41	14
7. Trenčín	36:49	10
8. Vítkovice	42:38	9
9. Brno	40:46	8
10. Plzeň	39:59	8
11. Košice	35:72	8
12. Bratislava	34:53	5

Nejlepší střelci

15 gólů — Ed. Novák (Kladno), 13 gólů — Ulrych (Litvínov), 12 gólů — Ebermann (Plzeň).

POK

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

ČS. BASKETBALISTÉ V USA

Československé reprezentační mužstvo v košíkové mužů je na velkém turné ve Spojených státech. Jak už víte z našich zpráv, vcelku zde hraje v listopadu 15 utkání, z nichž v Harrisonburgu remizovalo s týmem tamní univerzity Jamese Madisona 88:88. Před tímto zápasem hovořil trenér československých basketbalistů na tiskové konferenci s novináři, mezi něž jsem patřil i já. Na otázku, jaký má americké turné pro československé reprezentační mužstvo vlastně účel, trenér Pavel Petera novinářům odpověděl:

"Americkým zájezdem vlastně začínáme naši přípravu na mistrovství světa na Filipínách a chceme tady zkoušet různé varianty naší hry."

Další otázka zněla, zda týmy amerických univerzit budou podle Peterova názoru pro Československo silnými soupeři.

Petera: "To bezesporu. Alespoň podle programu, který máme, lze říci, že s námi hraje celá řada velmi silných amerických univerzit; a pokud máme zkušenosti z našeho zájezdu z roku 1974, tak můžeme říci, že pro nás byly velmi silnými soupeři i ty univerzity, které patří zde do té střední úrovně."

Potom dostal trenér Petera otázku, zda po loňských olympijských hrách v Montrealu Československo udělalo ve svém mužstvu nějaké změny a zda se v něm objevily nové tváře.

Petera: "Po Montrealu jsme udělali některé změny, ovšem týkaly se především hráčů, kteří se do reprezentace vraceli zpět a kteří nebyli na olympijských hrách. V jiné sestavě jsme hráli na mistrovství Evropy, které nedávno skončilo, a sem jsme přijeli zase v poněkud pozměněné sestavě, což znamená, že oproti mistrovství Evropy jsou zde tři jiní hráči a je zde jeden jediný nováček, Böhm z Ostravy."

Československo dosáhlo v září v Liège v Belgii krásného úspěchu, když na evropském šampionátu obsadilo třetí místo. Tím ovšem také postoupilo přímo do soutěže o titul mistra světa na Filipínách v příštím roce. Novináři se v rozhovoru s trenérem Peterou samozřejmě zajímali, zda to podstatně ovlivní druh přípravy, když československý celek už nemusí o postup na mistrovství světa dále bojovat.

Petera: "Samozřejmě. Tím, že jsme se kvalifikovali do Filipín, budeme se co nejlépe na mistrovství světa připravovat a znamená to, že se potřebujeme utkávat co nejvíce s družstvy ze zámoří, protože své soupeře z Evropy známe. I tomu právě má sloužit náš start zde ve Spojených státech, a potom na jaře, kdy máme hrát sérii utkání v Jižní Americe."

Potom dostal trenér Petera otázku, zda se československé reprezentační basketbalové mužstvo současně připravuje na olympijské hry roku 1980 v Moskvě.

Petera: "Jistě. Olympijské hry 1980 v Moskvě jsou pro nás tím nejdůležitějším cílem a tam chceme obstát co nejlépe. To znamená, že celá naše příprava už od loňského roku je zaměřena jak v koncepci hry, tak ve způsobu přípravy a v modelování závěrečné přípravné fáze."

Novináři si dále všimli, že československý reprezentační tým má na evropské poměry nízký věkový průměr.

Petera: "Ano. Naše družstvo zvláště teď po těch některých změnách, kdy někteří starší hráči odešli, má věkový průměr relativně na evropské poměry (samozřejmě pro Ameriku je to poněkud jiné)

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předě lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon — formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

SPARTA A.B.A. SOCCER CLUB
POŘÁDÁ
v sobotu 19. listopadu 1977
v 8 hodin večer
PODZIMNÍ ZÁBAVU
v Sokole Berwyn
(6445 S. 27th PLACE, BERWYN)
- Hudba: Bob Nudera
- Jídlo a pití výborné jakosti
- Vstupné $4.00

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

nízký, zhruba 23 a půl roku."

Další otázka trenéru Peterovi se týkala hlavních prvků tréninku československého celku.

Petera: "V uplynulém období jsme se zamčřovali především na hru v obraně, která byla trošku naším nedostatkem v minulých letech; v současné době se začínáme věnovat propracování systému hry v útoku."

Trenér Petera potom dostal otázku, zda je rozdíl v koncepci a stylu hry československého reprezentačního mužstva a celků amerických univerzit.

Petera: "Já myslim, že je, a že je veliký. Především v tom, že třeba hra v útoku na většině amerických univerzit — pokud je známe — spočívá na organizované, řízené hře, zatímco my dáváme přednost více improvizaci a uplatnění silných individualit, které v družstvu máme. A stejně tak jsou rozdíly v obraně, především v nasazení a v perfektnosti provedení amerických hráčů, což našim reprezentantům někdy chybí."

Na závěr tiskové konference dostal trenér Petera otázku, týkající se plánů československého reprezentačního mužstva po listopadovém americkém turné.

Petera: "Po americkém turné se hráči vrátí zpět do svých oddílů a budou absolvovat mistrovskou domácí soutěž a evropské poháry, v kterých hrajeme. Jakmile skončí naše domácí soutěže — to znamená zhruba v polovině dubna — bude zahájena příprava reprezentačního družstva pravděpodobně startem v Jižní Americe.

* * *

PROTI CHEMII VE SPORTU

V minulých dnech byla vcelku poklidná hladina sportovního života zčeřena neobvyklou událostí, k níž došlo na zasedání Rady Evropské lehkoatletické federace v Sevilji ve Španělsku. Rada se rozhodla diskvalifikovat jednu východoněmeckou sportovkyni a tři finské atlety, jejichž testy o užívání anabolických steroidů na srpnových finálových závodech Evropského poháru v Helsinkách měly pozitivní výsledky. Francie tak v celkové klasifikaci postoupila na šesté místo, a Finsko kleslo na sedmé. Diskvalifikovanými atlety jsou reprezentantka Německé demokratické republiky ve vrhu koulí, Ilona Slupianeková, finský výškař Pesonen, diskař Tuokko a oštěpář Hoivonen. Současně Rada Evropské lehkoatletické federace diskvalifikovala norského diskaře Hjeltnese pro stejné provinění na závodech ve Varšavě. Postup Rady lze pouze schvalovat. Je nutno nastoupit skutečně tvrdý kurs, aby se ze sportovních soutěží nestaly soutěže síly povzbuzovacích prostředků, a ze sportovců nebyli po skončení závodní činnosti poloviční invalidé.

* * *

WASHINGTONSKÝ MARATÓN

Sportovní podnik, sloužící výhradně zdraví, se konal první listopadový víkend v hlavním městě Spojených států, Washingtonu. 2.665 běžců se vydalo na maratónskou trať městem, a první z nich proběhl cílem 27letý zaměstnanec zdravotní správy v Greenville v Jižní Karolíně, Kevin McDonald. McDonald závodí od roku 1973 a právě ve Washingtonu zaběhl ve svém patnáctém maratónu prvně čas pod dvě hodiny, dvacet minut; tuto hranici překonal o 23 celé, jednu desetinu vteřiny. Další místa v druhém washingtonském maratónu obsadili Phil Camp z Floridy a Max White z virginského předměstí Washingtonu. Nejrychlejší žena, 23letá Sue Malleryová z Ohia měla čas 2 hodiny, 54 minut, 12 vteřin.

* * *

PROFESIONÁLOVÉ V RINGU

Americký profesionální rohovník supertěžké váhy, Ken Norton, porazil v dlouho očekávaném utkání v Las Vegas po patnácti kolech těsně na body svého krajana, Jimmyho Younga. Norton nyní doufá, že se bude moci střetnout s Muhammadem Alim o titul mistra světa.

Olympijský vítěz v rohování, Američan Sugar Ray Leonard, zvítězil v utkání welterové váhy nad Mexičanem Augustinem Estradou v pátém kole knock-out. Je to páté Leonardovo vítězství za sebou v jeho nové, profesionální kariéře.

* * *

BÍLÝ SPORT

Američanka Chris Evertová zvítězila v ženském tenisovém šampionátu o cenu Colgate v Palm Springs v Kalifornii a získala 75 tisíc dolarů. V rozhodujícím střetnutí porazila Evertová svou krajanku, Billie-Jean Kingovou hladce 6:2 a 6:2.

Mezinárodní tenisový turnaj v Tokiu se stal kořistí Španěla Manuela Orantese, který ve finále rozdrtil Australana, Kima Warwicka, 6:2 a 6:1. Je to třetí Orantesovo vítězství na předním turnaji od květnové operace loktu.

Švéd Bjoern Borg je po Argentinci Vilasovi a Američanu Gottfriedovi třetím tenistou, který se kvalifikoval do newyorského takzvaného "Finále mistrů" série Grand Prix. Borg vyhrál v Kolíně nad Rýnem čtvrtý turnaj série Grand Prix za sebou. V rozhodujícím utkání porazil Poláka Fibaka 2:6, 7:5 a 6:3.

K velké bitvě došlo ve finále jiného mezinárodního tenisového turnaje v Paříži. Ital Barazzuti v něm zdolal Američana Gottfrieda až v pěti setech 7:6, 7:6, 6:7, 3:6 a 6:4.

* * *

TENIS MONEY LIST

Muži — 1. Jimmy Connors $652,657, 2. Guillermo Vilas $407,654, 3. Bjorn Borg $301,023, 4. Ilie Nastase $276,965, 5. Brian Gottfried $280,212, 6. Dick Stockton $273,189, 7. Vitas Gerulaitis $248,272, 8. Eddie Dibbs $196,322, 9. Wojtek Fibak $187,145, 10. Harold Solomon $164,537.

Ženy — 1. Chris Evert $318,368, 2. Martina Navrátilová $241,317, 3. Virginia Wade $187,593, 4. Sue Barker $157,082, 5. Betty Stove $122,326, 6. Rosemary Casals $104,473, 7. Billie Jean King $92,483, 8. Kerry Reid $89,921, 9. Dianne Fromholtz $71,210, 10. Mima Jausevec $60,840.

Grand Prix standings

Singles — 1. Guillermo Vilas 1,842 points, 2. Brian Gottfried 1508, 3. Bjorn Borg 1,025, 4. Jimmy Connors 722, 5. Manuel Orantes 718, 6. Raul Ramirez 632, 7. Eddie Dibbs 603, 8. Roscoe Tanner 562, Harold Solomon 554, 10. Phil Dent 551, 11. Stan Smith 430, 12. (tie) Jeff Borowiak and Wttojek Fibak 429, 14. Vitas Gerulaitis 425, 15. Jaime Fillol 416.

Doubles — 1. Bob Hewitt—Frew McMillan 290 points, 2. Bob Lutz—Stan Smith 210, 3. Brian Gottfried—Raul Ramirez 204, 4. Fred McNair-Sherwod Stewart 173, 5. John Alexandre—Phil Dent 158, 6. Charles Pasarell—Eric van Dillen 106.

Další český kněz odchází

V sobotu 5. listopadu jsme doprovodili na poslední cestě dalšího českého kněze, dp. Jaromíra Vochoce. Byla nás tam hrstka jeho spolubratrů s několika rodinami známých uprostřed velkého zástupu kanadských věřících, kteří přišli, aby se rozloučili s knězem, který — třebaže cizinec — si získal jejich srdce. A mnoho z nich se s ním loučilo se slzami v očích. A my jen stěží jsme byli s to domodlit se nad jeho hrobem Otčenáš a dozpívat naše hymny.

Ta jeho cesta začala před 59 roky ve mlýně "Fírčojs" blízko Domažlic. Jistě nikdo v jeho rodném domku, ve stínu starých stromů, s věžičkou uprostřed a korouhvičkou na ní, nemohl tušit, kam jej tato cesta zavede. Jen sedm let mu bylo dopřáno, aby jako kněz pracoval ve svém rodném kraji. Po krátkém kaplanování u domažlického děkana Antonyho, na kterého celý život vzpomínal, se stává duchovním správcem fary poblíž hranic. Kolik našich lidí v exilu vděčí právě jemu, že po roce osmačtyřicátém se mohli zachránit! Brzy i on musí uprchnout za hranice cestičkami přes své rodné lesy, když již k jeho faře se blíží policie, aby jej odvedla.

Po pobytu v uprchlickém táboře v Murnau jej přijímá do své diecéze kanadský biskup z Trois Rivieres. Posílá jej jako kaplana do St. Tite, malého městečka na sever od Trois Rivieres. Byly to těžké začátky. Jazykové potíže jej přivedly do všelijakých situací. Tak krátce po příchodu, když už začal zpovídat, si kostelník stěžoval, že najednou se nemůže dočkat, až lidé odejdou, aby mohl kostel večer zavřít. Zjistilo se, že nový kaplan ukládá svým ovečkám za pokání místo desátku růžence (dizaine de chapelet) tucet růženců (douzain de ch.). Milý Jaromír pak musel z kazatelny vysvětlit, že si ta dvě slova spletl a že se ten tucet růženců nemusejí modlit. Později je kaplanem v katedrále v Trois Rivieres, až konečně dostává svou faru v Rapide Blanc, daleko na severu v Laurentských horách. Tam prožívá snad nejspokojenější léta svého kanadského působení. Ale za několik let jej odtud odvážejí do nemocnice na operaci páteře. Po rekonvalescenci se tam již nevrací. Je jmenován kaplanem nejprve v jedné nemocnici v Trois Rivieres, pak v nemocnici sv. Josefa.

Jeho dny jsou nyní naplněny péčí o nemocné a umírající. Těm všem a jejich rodinám přináší posilu a útěchu. Ani jednu noc si není jist, že jej telefon nezavolá k lůžku někoho, kdo se ubírá do věčnosti. V této práci je mu jakousi oasou jeho chata. Když ji koupil, byl tam starý domek na písečné takřka poušti na břehu jezera. Tuto písčinu proměnil kousek po kousku v pěknou zahradu. Zde tráví většinu svých volných chvil. Zde tráví též — nevěda — své poslední dva dny. Uskutečňuje jeden ze svých posledních snů: mít při chatě skleník, aby již od konce zimy mohl i tam venku vidět růst své květiny, které měl tak rád. Byl jsem tam ty dva dny s ním. Ve středu — na Dušičky — jsme odpoledne skončili. Vrátil jsem se domů, on ještě zůstal, aby všechno uklidil. Pak odsloužil na malém oltáři v chatě dušičkové mše svaté a večer se vracel domů. Několik mílí před městem vidí na druhé straně silnice policejní auto spolu s jiným autem. Zastavuje a chce přejít silnici — snad, aby se zeptal, nestala-li se nějaká nehoda. Nevíme, jak se to mohlo stát — při přecházení silnice jej sráží nákladní auto, a je na místě mrtev.

Jeho život — lidsky viděno — předčasně končí. Nebyl však žit nadarmo. Biskup Pelletier, který jej před 27 roky přijal do diecése a který se nyní s ním při pohřebních obřadech loučil, připomíná, že tento život byl ztělesněním toho, co Kristus jednou řekne při posledním soudu: "Měl jsem hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít, byl jsem cizí, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě..." (Mt. 25) Kdo byl svědkem zástupu lidí, kteří se přišli se zesnulým rozloučit — v pohřebním ústavě, v katedrále, u hrobu —, zástupu lidí, z nichž mnoho se nestydělo veřejně plakat, musí přiznat, že jeho biskup měl pravdu.

Koncem září měl dp. Vochoc promluvu při slavnostní mši při příležitosti 25 let trvání montrealské Misie sv. Václava.

Tato promluva (byla otištěna v Hlasu Národa z 29. října) je pro nás nyní jakýmsi duchovním odkazem zesnulého. Kéž jeho tragická smrt nám opravdu vryje do srdce jeho slova: "Co ti prospěje, krajane, kdybys měl deset limusin, deset kont v bankách? Zanedlouho vše tu musíš opustit, a jak na věčnosti vše ospravedlníš?... Vrať me se pokorně ke Kristu, je to jediná cesta k věčné spáse..."

Boh. Janíček, S.J.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

HLEDÁ
KRAJAN na pensi, nekuřák, hledá v teplé krajině (Florida nebo Arkansas) pro zimní pobyt na několik měsíců pokoj s příslušenstvím k malému vaření. Mám slabé srdce, hledám klidné okolí, blíže vody vítáno.
Napište krásky popis a cenu do administrace tohoto listu na značku "CK 33". — Spěchá.

PRONAJMU —
FLORIDA
Pronajmu pokoj manželům, jedné, či dvěma ženám pro zimní sezónu, anebo na kratší dobu. — Kuchyň a obývací pokoj k disposici. Dva krátké bloky od autob. stanice. Majitel v tomto čase bude v Chicagu. — Volejte na redakci H.N. 762-2044. Značka: "SLUNÍČKO".

"Pod jednou střechou s T.G.M."

Tak nadepsala svoje hřejivé vzpomínky Jarmila Kalousova, sekretářka prvního presidenta Československé republiky Tomáše Garrigue Masaryka od dvacátých let až do jeho smrti v září 1937. Pracovala s ním na pražském Hradě, měla svůj pokojík v zámku v Lánech, kde se prý zdržoval nejraději. Provázela T.G.M. a jeho rodinu — nejčastěji to byla dcera Olga s dvěma synky, dr. Alice Masaryková a často i syn Jan — do letních sídel v Topolčiankách, v židlochovickém zámku a v Bystřičce, kam Masaryk jezdíval již před první světovou válkou. Autorka měla tedy možnost poznat prezidentovy pracovní zvyky, jeho záliby a způsob života. Pro pompéznosti v něm nebylo místo.

Jedné neděle v Lánech padlo po obědě rozhodnutí, že se pojede na Křivoklát. Autorka vypráví:

"Přijíždíme do městečka. Jaká událost! Mimojdoucí zahlédli pana prezidenta a zastavují se překvapením, udiveni, a u vytržení hledí za vozem. Zastavujeme u restaurace pod hradem. Auto ještě nestojí, ale já mám naspěch, abych už byla venku. Pan prezident mě zadrží: 'Dej pozor, holka, at' nepadneš!' — V restauraci je připraven velký stůl s čistým ubrusem. Četnická motorka jela totiž před námi, aby restauratéra připravila na vzácnou návštěvu. Jelikož je neděle, jsou všecky stoly obsazeny výletníky. Ti vstávají, uklánějí se, zdraví pana prezidenta. Z očí jim hledí úcta, láska, oddanost, také zvědavost a to všecko. A pan prezident klidně popíjí kávu a přikusuje vánočku, jako i my ostatní. Zdá se, že je mu tady docela dobře."

Ve vzpomínkách Jarmily Kalousové jsou zachyceny momentky ze setkání T.G.M. s různými známými postavami první republiky: měl se prý velmi rád s Antonínem Švehlou, dlouholetým ministerským předsedou: vážil si dr. Edvarda Beneše, kterého doporučil v r. 1935 za svého nástupce... Potkáváme se s Karlem Čapkem, Alois Jiráskem a mnoha dalšími. Po cvičení žen na IX. Všesokolském sletu poděkoval prý pan prezident náčelnici Marii Provazníkové hezkým pohlazením — a tu se dovídáme, že autorka je její sestrou. —

Knížka je úhledně upravena a její procítěný obsah oslovuje vlastně každého: je příspěvkem ku vzpomínkám těch, kdo prožili Masarykovu republiku, je poučením pro ty, kdo ji nepoznali. Velmi ji doporučujeme.

J. Netík

Vydalo nakladatelství Sixty-Eight Publishers Corporation Box 695, Postal Station "A", Toronto, Ont. MSW 1G2 Canada, stran 146, pět fotografií z autorčina archivu, cena: $6.

Knihu si můžete opatřit též prostřednictvím úřadovny ČSNRA, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, Ill. 60650.

Izrael propustil z vězení arcibiskupa Capucci

Řím. Izraelská vláda vyhověla žádosti papeže Pavla VI. a propustila z vězení arcibiskupa řeckokatolíků v Palestině Hilariona Capucci, syrského rodáka, který byl před 3 roky odsouzen izraelským soudem k 12 rokům vězení, údajně kvůli přepravě zbraní přes izraelskou hranici arabským gueriliím v Palestině. Arcibiskup popíral jakoukoliv účast na této věci. Nyní byl hned po svém propuštění deportován do Říma. Vatikán se předtím musil zavázat, že arcibiskup nebude provozovat žádnou protiizraelskou činnost.

V Georgii se protrhla přehrada: 38 mrtvých

Toccoa, Ga. — Blízko Tocooa v Georgii se v neděli 6. listopadu v noci protrhla hráz 40-akrového umělého jezera, jehož vody se pak vyhrnuly do údolí, kde všechno zničily na délce tří mil. Mimo jiné také zaplavily tamní baptistickou misijní kolej, jejíž 450 studentů spalo v ložnicích v podzemí. Přitom přišlo o život 37 lidí, téměř vesměs studentů či jejich dětí. Vody tohoto jezera vystoupily do nevídané výše následkem prudkých dešťů.

Architektura přehrad a hrází má své slabé stránky; proto, když se protrhnou, dochází na celém světě vždy ke katastrofám. V roce 1962 při protržení nové přehrady u Bellino v severní Itálii, přišlo o život 2,300 lidí. V roce 1952 při protržení přehrady u Frejus ve Francii zahynulo 344 osob, a v témž roce v Rivadelgo ze stejného důvodu zahynulo 153 osob. V roce 1972 při protržení hráze na Buffalo Creek v Západní Virginii zahynulo 118 lidí a vloni protržením 305 stop vysoké přehrady Teton Dam v Idaho zahynulo 11 lidí.

Protržení hráze v Johnstown, Pa., v roce 1889 si vyžádalo 2,200 obětí na životech, a v roce 1928 zahynulo u Santa Paula v Kalifornii asi 500 lidí.

BLAHOPŘEJI

a vyprošuji Boží požehnání všem obětavcům, kteří nám vydávají ten náš pěkný časopis Hlas Národa a všem těm dobrovolníkům, kteří se po večerech vytrvale plahočili, aby nám v Chicagu ještě přichystali a vybudovali něco, nač můžeme být hrdí my všichni, kteří se hlásíme k víře naší cyrilo-metodějské.

K uctění památky svého drahého manžela, který se také snažil po celý život, aby naše česká rodná vlast byla v Americe v úctě a vážnosti

věnuje vděčně vzpomínající

AURELIA VRDSKÝ

BIŘMOVANCI!

Nezapomeňte laskavě přijít tento pátek 18. listopadu v 7 hodin večer do Velehradu!

Díky! Fr. Vojtěch

Důležité upozornění

k upřímně srdečnému pozvání na banket, konaný v neděli 20. listopadu na počest J. Exc. pana biskupa Jana L. Mořkovského z Texasu, připojujeme toto dodatečné upozornění:

Ti z vás, kteří nemohou se banketu zúčastnit a měli by pak čas potom večer v tento památný den mezi nás přijít, jsou co nejsrdečněji zváni na naši taneční zábavu, která bude po banketu následovat při posvícenské muzice "Králů melodie". Vstupné $4 na taneční veselici zaplatíte laskavě až při příchodu u pokladny.

Těšíme se na opravdu přátelské shledání s vámi se všemi!

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

UPŘÍMNÁ PROSBA

U příležitosti posvěcení a otevření chicagského Velehradu členové Klubu "DOMOV" z NSČK,

z nichž většina se stala členy, anebo spolupracuje s nově vzniklým chicagským česko-americkým kulturním střediskem "VELEHRAD",

upřímně prosí naše národní svaté ochránce — od sv. Ludmily, Václava, Vojtěcha — až po letos svatořečeného Jana Nep. Neumanna, a světu neznámé vyznavače a trpitele naší doby pro víru, pravdu a lidské svobody — se zemřelými biskupy Štěpánem Trochtou, Josefem Hlouchem a kardinálem Beranem, v jehož srdci a mysli myšlenka poutních a kulturních exilních "Velehradů" vznikla — aby se u Boha za naši vlast a exil přimlouvali; aby vyprošovali požehnání této víře a rodné vlasti zasvěcené práci; aby náš věřící lid doma mohl opět svobodně putovat ke kolébce našeho křest'anství — k Velehradu moravskému a tak ze světa už konečně vymizely i všechny exily.

Za Klub Domov

Ferdinand KÜSSEL — předseda
Fr. UHLÍŘOVÁ — tajemnice
Josef ZACHARDA — pokladník

Upřímné blahopřání

FRANTIŠKU KALKUSOVI

k jeho pětasedmdesátce

vyprošujeme hojnost Božího požehnání a zdraví do dalších let jeho plodného života v rodinné pohodě životního podzimu.

Při této příležitosti mu ze srdce děkujeme za všechno pochopení, osobní podporu a pomoc, které nám při zakládání chicagského Velehradu poskytl a dosud prokazuje.

Dr. František SCHWARZENBERG
Rev. Vojtěch VÍT, O.S.B.

Vzpomínka

V těchto dnech si vzpomínáme na náhlý odchod na věčnost našeho táty a manžela

JOSEFA VRÁNKA

a u příležitosti posvěcení a otevření našeho chicagského Velehradu věnujeme mu tuto vzpomínku k uctění jeho památky.

MANŽELKA S RODINOU

Všechny členky

KLUBU HLASU NÁRODA

mají upřímnou radost z otevření domu chicagského VELEHRADU v němž se vydávají naše jediné katolické česko-americké noviny

Hlas Národa

Všem biřmovancům pak ze srdce blahopřejeme, že se jim dostalo milosti svátosti biřmování, a že se jim jí dostane z rukou

J. Ex. Jana L. Mořkovského

našeho českého biskupa z Texasu, který zavítá v ten den mezi nás do Chicaga.

Mrs. MILDRED R. JANDA — President
Mrs. ELSIE ŠTĚPÁNEK — Vicepresident
Miss ELIZABETH TRODDEN — Recording Secretary
Mrs. ELSIE NEVŠÍMAL — Financial Secretary
Mrs. MARY STRUHART — Treasurer

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

**Svatováclavská pout'
v Los Angeles**

Poutní svatováclavská slavnost se konala v Los Angeles v neděli před svátkem sv. Václava, v San Francisku v neděli po svátku. Obě se vydařily a počasí nám přálo. Mše svatá a poutní beseda v Los Angeles měly dost místa v jednom sále, stejně jako tomu bylo pak v San Francisku.

Úprava stánků v Los Angeles byla provedna novým způsobem, který po mnohé stránce lépe vyhovoval než minulá úprava. Kromě stánků byly postaveny v sále ještě dvě výstavky: svatováclavská a sv. Jana Neumanna, a pro mši svatou i zpovědnice. Bylo k tomu třeba mnoho práce, ale pomocníků se tentokrát našlo dostatečně.

Při stavění a zdobení stánků po 2. hodině v sobotu pomáhali: paní a pánové: St. Brožek, který většinu potřebných věcí dovezl k auditoriu nákladním autem, J. Štrunc, který pomohl i při nakládání v sobotu i v neděli, osvědčený K. Škrob, R. Dvorský, M. Mráček, V. Kabourek (jediný z Václavů), L. Stojaspal se synem Lud'kem, L. Masopust a jeho syn Luděk, B. Cymbál, J. Cymbálová a M. Pulpánová. V neděli ráno, kdy byla každé pomoc zvlášť vítána, vypomohl p. K. Fisher.

Pán Bůh zaplat'!

Kéž Pán Bůh mnohokrát nahradí všem výše jmenovaným všecku ochotu a námahu, dále všem obětavým dámám v kuchyni, ministrantům, uvaděčům, fotografům a všem, kteří věnovali pečivo a ostatní věci. Rodině Krestynové vděčíme za 250 perníkových srdéček, které tak dobře upekly a krásně vyzdobily, a se vším materiálem věnovaly: pí. Kresynová a její dcery, manželům Ešnerovým za výtečnou zmrzlinu, pp. Lee Voytovi a L. Krejčímu za pivo, pí. Rainishové za okurky, pí. R. Panáčkové za velkou k r o j o v a n o u panenku. Zvláštní dík patří manželům Mikšovým za krásný doprovod při mši svaté a za pěknou hudbu při pouti, při níž si někteří s chutí zatancovali. Vřelé díky i p. J. Jaklovi a Evičce Riesnerové za hru na flašinet, který pomohl vytvořit pravou poutní náladu. Srdečně také děkujeme všem, kdo se obětavě oblékly do krásných národních krojů. Škoda, že je nikdo nevyfotografoval jako skupinu: byl by zjistil, že od Riesnerů a Krestynů přišly v kroji po třech. To bylo žehlení a strojení, to jen ony samy vědí! Avšak stálo to za to! Jistě i ty kroje přispěly k tomu, že byl známý závodník p. F. Juhan, který zde byl i s manželkou návštěvou z Kanady, tolik dojat a nadšen.

• • •

Misijní neděle

Na výzvu svatého Otce a všech našich duchovních pastýřů máme pamatovat zvláště o Misijní neděli, která letos připadla na 23. říjen, na apoštolské dílo Kristovo, které svěřil Církvi: "Jděte do celého světa a učte všecky národy . . ."

Každý z nás má být apoštolem, a mnohdy lajci mohou mít mezi svými kolegy a přáteli větší příležitost než má kněz. Zvláště ti, kterým bylo dopřáno vyšší vzdělání, a mnohé duchovní dary jim dávají vliv na druhé, měli by použít této křest'anské povinnosti k získání zásluh a k splacení svého dluhu vůči Bohu. Zatím jen malá menšina našich umělců, vzdělanců a profesionálů je si toho vědoma, že "komu bylo víc dopřáno, od toho se bude — při posledním soudu — více požadovat".

Často jejich pouhá přítomnost na českých bohoslužbách by vykonala apoštolské dílo.

• • •

Československý den

Naše národní bohoslužby ke vzpomínce 28. října se konaly 30. října, avšak slavnostní vztyčení čsl. vlajky před radnicí v Los Angeles už bylo ve 2 hod. odpol. dne 23. října.

Po slavnosti u radnice jsme měli národní program v Sokolovně a po něm byl promítán čs. film "Hvězda zvaná pelyněk".

• • •

Je víc jak důležité, aby se Vaše děti naučily česky číst a psát. Kromě češtiny jim tato znalost otevře bránu k mnoha jiným jazykům. V tom jim pomůže ČESKÁ CVIČEBNICE, která obsahuje 30 lekcí češtiny pro děti od 7 let. Cvičebnici lze objednat na adrese: Mrs. Klara Steiger, 17122 Stare Street, Northridge, Ca. 91325.

Hodiny češtiny jsou každý pátek večer v Sokolovně. Návštěvníci a noví studenti jsou vítáni.

• • •

K úmrtí paní Mary Johnson

V úterý dne 6. září 1977 zemřela po těžké nemoci (rakovinou páteře a plic) pí. Marie Johnsonová, dcera pí. Alžběty Moravcové z Phillips, Wisc., známé dopisovatelky do dřívějšího "Katolíka" a nyní do "Hlasu národa".

Zesnulá se narodila ve Phillips, ale uměla dobře česky a svou správnou výslovností udivovala při návštěvách v Československu. Narozená 20. září 1916 — bylo jí teprve 60 let, ale vypadala daleko mlaději.

Na obrázku je (od leva) s pí. F. Skrobizovou, s její maminkou, přítelkyní a českým duch. správcem při práci, kterou nejraději konala: posluhování druhým. I v kafeterii, kterou vlastnila v Highland Park na Figueroad po několik let se nasloužila lidem, a konala to ráda.

Ještě v červenci jela se rozloučit se svou matkou a ostatními příbuznými, vystrojila své matce hostinu k jejím 83. narozeninám ve Phillips, kde zažila hrozné tornado, střechy stodol odneseny, zahradní stromy vyvráceny, les zpřerážen, jako by se i její svět bortil.

Pak na ni čekalo velké utrpení, z kterého ji vysvobodila smrt nedlouho před jejími narozeninami. Již svou maminku nepoveze na české bohoslužby, jak to někdy konala za jejího pobytu v Los Angeles, ale bude ji čekat v nebi, kam ji manžel předešel před 13 roky.

Růženec byl recitován a mše svatá sloužena za zesnulou v kostele sv. Ignáce 8. září a její tělo bylo uloženo v očekávání slavného vzkříšení na hřbitov Resurrection v San Gabriel v pátek dne 9. září. Mnoho lidí ji doprovázelo na poslední pozemské pouti. Kromě maminky zanechává dceru Sandru, bratra a 3 sestry. At' odpočívá v pokoji!

• • •

**Svatováclavská oslava
v San Francisku**

se konala v neděli po svátku sv. Václava 2. října 1977 na universitním kampusu a měla podobný úspěch jako ta v Los Angeles týden před tím. Počasí bylo příjemné, účast krajanů byla hojná a téměř vše dopadlo podle plánu.

Protože pan K. Škapa z Denveru nemohl přijet a Frolíkovi byli na cestách, zdálo se, že náš slavnostní zpěv při bohoslužbách bude tentokrát bez hudebního doprovodu. Ale to jsme opět podcenili obětavost manželů Ingrišových, kteří přijeli až z Lake Tahoe a hudbou i zpěvem oslavili svatého Václava. Pani Nina Ingrišová zazpívala krásné skladby jejího manžela, který ji doprovázel na našich "varhanách". Za mešního doprovodu hrál na klarinet Steve Pohorský.

O všeobecnou spokojenost se zasloužily naše dámy bohatým občerstvením a výzdobou oltáře (to poslední se v Los Angeles ani nestane), a při stavbě stánků a při úpravě sálu pro mši svatou a poutní besedu obětavě pomáhali p. Ferd. Stachura, p. Dominik Josefík, a br. F. a M. Skovajsovi. Ti také —, na obveselení ducha — častovali přítomné vínem. Srdečné díky všem za jejich ochotu a pomoc.

Při této pouti v San Francisku jsme zároveň oslavili patrona města sv. Františka (z Assisi, ne Xaverského).

Přes velkou účast jsme na pouti postrádali některé známé, zvláště Bratra Cyrila, který se zotavoval po namáhavé práci při jejich festivalu v San Miguel. Na shledanou o vánocích!

• • •

**Z farní proniky české
exilní rodiny v Londýně**

V našich modlitbách byli:

18. IX. Jaroslav Švehlík — budovatel Bat'ových závodů v Nigérii, za což se mu dostalo vyznamenání O.B.E. (I. výročí úmrtí připadlo na 19. IX.) Dr. K. Gürth (výročí V.—16. IX.); K. Štefánek (10. IX., resp. 23. IX.) a Ladislav Vostrovský (IX. výročí jeho náhlé smrti připadlo na 16. IX.)

25. IX. Jaroslava Smutná — vdova po kancléři Jaromíru Smutném. Ačkoli už postonávala (při své osmdesátce) delší dobu, konec přišel neočekávaně náhle, hned po převozu do nemocnice. Myšlenkově byla čilá do poslední chvíle. Zájem o hudbu (mnozí snad neví, že byla výbornou klavíristkou — doprovázela dokonce jednou za války Emu Destinovou) a dění ve světě si zachovala do poslední chvíle. Hudební kariéry zanechala, když se stala manželkou Jaromíra, legionáře, který vstoupil do diplomatických služeb: Marseille, Varšava — a posléze kancléř presidenta. A tak v blízkosti E. Beneše a pí. Hany prožili mnoho chvil: radostných, v době svobody, i trpkých v době vyhnanství. Dovedla se přizpůsobit a byla činnou zvl. ve Spolku čsl. Žen v zahraničí. Na pohřeb žehem, který se konal 29. IX. v Putney Vale, ji doprovodilo mnoho jejích přátel. Frant. Fišer u varhan dal zaznít mnoha jí oblíbeným písním. Za všechny přítomné se s ní rozloučil O. Lang. Nakonec zazněla hymna. The Times přinesly zprávu 30. IX. (Zemřela 23. IX.) RIP.

Ing. Karel Staller sen. (II. výročí 23. IX.); B. Vilím (I. výročí 23. IX.) (oslava svátku sv. Václava, patrona a dědice země české) — Marie Pokorná (maminka pí. A. Sirotkové) — XIX. výročí bylo 4. X. Karel Maňas (tatínek pí. Drábkové) — X. výročí připadalo na 3. října.

9. X. František a Eliška Mikšovských (zemřelí rodiče pí. Zity Wagnerové). Don Krčmář, salesián (sloužil pro nás v Turině I. mši sv.)

13. X. byl pohřben Dominik Westlake (synáček Marie roz. Líznové). Pán si ho vzal k sobě několik dní po narození. Rodina má "andělíčka" v nebi.

16. X. Karel Vlček (VI. výročí — 13. X.) a Karel Strejc (otec pí. Vlčkové) 4. IX. Jan Herzog-(XIV. výročí — 16. X.) — za neteř pí. Herzogové — Janu Pavlicovou byla mše sv. ve Velehradě. (Zemřela — 17-letá — ve vlasti).

18. X. hr. Frant. Josef Czernin (XIV. výročí připadlo na 17. X) ve Velehradě při mši sv. byli s námi dr. E. Böhm s paní (z USA) a jejich londýnští slovenští přátelé. Bylo to shledání — po 25 letech; po mši sv. nám dr. Böhm pověděl o úspěšných kulturních snahách Slováků v USA.

23. X. Dr. Miroslav Lokay (IV. výročí je 19. X.) a jeho dcera Rosemary Dlouhá. Terezie Galábová (maminka pí. Michalové — VII. výročí je 21. X.) František Mason-Mrkvička (II. výročí — 19. X.) a Olga Mrkvičková (IV. výročí).

30. X. mše sv. za národ a vlast (u příležitosti "28. října"). Jaroslav Cihlář — býv. ruský legionář; (I. výročí úmrtí je 30. X.) — Téhož dne jsme navštívili hroby našich londýnských zemřelých. — Letci a vojáci položili věnce na hroby padlých vojáků za II. války.

6. XI. František Polický — bratr pí. Stomeové a pí. Karly Smutné (VII. výročí). Jaroslava Smutná, maminka našich farníků Milana a Mirka Smutných; Dr. Josef Madar a Paranka Madarová (zemřelí rodiče pí. Olgy Smutné); také dr. Vladimír Černý (VII. výročí — 9. XI.) a Olga Wintrová (V. výr. — 11. X.).

13. XI. Frederick Peters, manžel pí. Věry Peters-Fuskové (XI. výročí — 9. XI.) Ferdinand Kounovský (umřel ve spánku, ve svém pokojíčku v domě BCAR v East Sheen 16. X. ve věku 70 let. R.I.P. — Christopher — dvouletý syn Marie, roz. Soukupové jun.

17. XI. je VIII. výročí Ludmily Roubínkové — mše sv za ni bude v neděli. —

20. XI. vzpomeneme také Mary Bromovské (III. výročí — 21. XI.), J. Kopřivy a Jana Nep. Kuttelwaschera (III. výročí bude 22. XI.) a Ant. Bati (20. XI.). — Jinak jsme vzpomněli privátně (v pokojíčku, kde zemřela) Františky Bělohlávkové (29. IX.) a pak měli mši sv. u Murinů v Campden Town, NW 1, a jako obvykle bylo nás hodně — na 30 — v jednom domově. Rádi posloužíme!

Noví farníci: Martin Alexander Krátký, narozen 18. VII., a pokřtěn v čs. kapli 13. VIII. Je to druhý syn Františka a Jaroslavy Krátkých. Frant. Fišer a B. Heller (cello) mu zahráli a zazpívala T. Siemaszkiewicz. Také dědeček z domova byl na křtinách a jiní dva příbuzní.

22. X. byla pokřtěna ve velehradské kapli Luisa Marie Kutílková — dcera Martina a Marie Kutílkových; narodila se 15. VII. a její malý bratříček má z ní stejnou radost jako rodiče. I my se spoluradujeme a oběma manželským párům přejeme (i jejich rodinám) hojnost Božího požehnání.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

P. ALBERTI:
DON BOSKO
JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

A po třetí odpovídal Mons. Bacci: "V tomto velebném shromáždění lidí na místě tak svatém, ozářeném jasem nebeského dvorstva a souhlasem Božím, budeme hned svědky události, jež velmi přispěje ke slávě Boží a ke společnému blahu. Bez dalšího odkladu pronese totiž zástupce Ježíše Krista své vytoužené a neomylné rozhodnutí. Přijměme je ochotně a vděčně a vyprošujme sobě i pracující Církvi nebeské dary, jež dnes z rukou tohoto blaženého nebešťana jistě štědře padají."

Všechno povstává, hodnostáři sundávají mitry, všichni patří za napjaté pozornosti k papežskému trůnu, odkud svatý Otec, stoje a s mitrou na hlavě, pronáší jako nejvyšší učitel víry neomylné rozhodnutí o svatosti bl. Jana Boska:

"Ke cti svaté a nerozdílné Trojice, k povýšení katolické víry a k vzrůstu křesťanského náboženství, z moci Pána našeho Ježíše Krista, svatých apoštolů Petra a Pavla a naší, po zralé předcházející úvaze a často vzývané Boží pomoci, na radu ctihodných bratří našich kardinálů svaté Církve římské, patriarchů, arcibiskupů a biskupů v Římě dlících, prohlašujeme a stanovíme, že blahoslavený Jan Bosko je svatým, a připisujeme jej do seznamu svatých, ustanovujíce, aby se po veškeré Církvi zbožně a uctivě konala jeho památka mezi svatými vyznavači, kteří nebyli biskupy, každoročně v den jeho narození(to jest narození pro nebe, jinak den úmrtní), totiž 31. ledna. Ve jménu Otce † i Syna † i Ducha † svatého."

Předstoupil kanonisační prokurátor kardinál Laurenti, poděkoval svatému Otci za úkon svatořečení a prosil, aby apoštolští protonotářové sepsali úřední protokol o vykonané kanonisaci. Ve jménu notářského sboru odpověděl jeden: "Sepíšeme," a obrátiv se k nejbližším papežským komořím, dodal: "Vy jste svědkové."

Svatý Otec zanotil Bože, chválíme Tebe. Verš zpíval pěvecký sbor a verš shromážděné množství. Kardinál jáhen pomodlil se pak modlitbu k novému světci.

Svatý Otec odebral se potom na menší trůn u papežského oltáře nad hrobem sv. Petra a oblékal se ke mši svaté. Sbory benediktinské pěly mezitím terci kněžských hodinek. Po skončené terci přistoupil svatý Otec k oltáři a sloužil slavnou mši svatou. Dva sbory benediktinské od sv. Anselma zpívaly k slavnosti od Mons. Perosiho zvlášť složenou mši (Missa Redempionis a 8 voci). Zpěv řídil benediktin P. Beato Reiser. Epištola a evangelium se zpívaly latinsky a řecky. Po odzpívaném evangeliu promluvil sv. Otec s trůnu tuto homilii: "Ctihodní bratři a milí synové, dvojí radostí jsme dnes naplněni a s Námi raduje se veškerá Církev, oslavujeme totiž vítězství Ježíše Krista nad smrtí a nad mocí pekelnou, a pak bylo Nám dnes popřáno připojit k nemálo slavným mužům a ženám, již tohoto roku svatořečením byli poctěni, i Dona Boska, jehož slavná kanonisace dovršuje předešlé. Dona Boska, pravíme, jehož jsme před několika lety mezi blahoslavence zařadili, jenž Nás v našem mládí — jak vděčně vzpomínáme — nejen svým pohledem a slovem povzbudil, nýbrž i podivuhodnou činností a výtečnými ctnostmi uchvátil. Ačkoli jeho život je tolika výbornými činy naplněn a vyznamenán, že sotva je možno několika slovy jej nastínit, chceme přece poukázat zvláště na věci, o kterých se Nám zdá, že jsou hodny vašeho obdivu a následování. Oddán cele péči o slávu Boží a spásu duší, viděl se k počinům svým nutkán vůlí Boží, a třebas se jiným zdálo jeho jednání opovážlivým, nenechal se jejich nedůvěrou zmásti, ale snažil se novodobými cestami a způsoby své záměry vytrvale uskutečnit. Vida nesčetné hochy, ulicemi města se toulající, od rodičů opuštěné a veškeré péče postrádající, vábil je otcovsky k sobě. Nejrůznějšími způsoby bavidel zmocnil se jejich duší, vštípil jim příkazy katolického náboženství a přiměl je výchovou ke ctnosti a častějším přijímáním svátostí, že si ta přikázání víry křesťanské zamilovali a podle nich žili. Víte jistě, kolik užitku vzešlo z tak zvaných nedělních oratoří, v nichž mládež byla správně vychovávána a od lákavých darebností vzdalována. Řečené oratoře nezaložil totiž jen v Turině a v okolních městech a městysech, nýbrž všude, kam uvedl svou řeholní rodinu. — Kromě toho snažil se přečetným hochům a jinochům zajistit počestné živobytí, aby mohli sebe i budoucí rodinu vyživit, a proto vybudoval útulny, v nichž se každý naučil řemeslům, jak se mu líbila. Všímal si i mládeže studující na středních školách a založil k jejímu prospěchu mnoho kolejí, v kterých se ona mládež mohla podle libosti oddati i vyšším studiím, a jsouc dobře vychována, rostla jako naděje Církve i národa.

K tomu sluší zajisté poznamenati, že Jan Bosko dočkal se při výchově mladých duší, hochů a jinochů, nejšťastnějších úspěchů proto, že se chopil horlivě a prozíravě oné skutečné a pravé výchovy, kterou katolická Církev tak snažně doporučuje a kterou jsme i my sami příležitostně velmi často odporučovali. Tu výchovu, která jest naplněna, skrz naskrz provanuta a živena přikázáním evangelia a vzácnými příklady Ježíše Krista, tu výchovu, která především křesťanským náboženstvím a ctností mravnost mládeže tak pozvedá a uspořádává, že mládež si pak zaslouží opravdu pochvaly své vlasti pozemské a konečně jednou nehynoucí koruny ve vlasti nebeské. Tu výchovu konečně, která síly tělesné vycvičujíc, co nejvíce utužuje a zesiluje duši, ukázňujíc její nespořádané a nezřízené sklony a budíc snahu po ctnosti, výchovu, která učí žáky všem lidským naukám, vhodným ke vzdělání a povznesení pozemského života, ale nezadedbává nejdůležitější, to jest nauku o Bohu Stvořiteli a Odměniteli a o přikázáních církevních.

Jeho čilý duch neulpěl však jen na tomto díle neúnavném, nýbrž podnícen láskou Boží založil řeholní rodinu mužskou a ženskou, s pomocí milosti Boží den ze dne až podivuhodně rostoucí a rostoucí, a poslal ji do celého světa, aby roznášela světlo evangelia a křesťanského náboženství. Buduje tolik a tak velkých podniků a děl, neklesl náš světec na mysli, ani když mu lidská pomoc scházela, ani když mu jiní nedůvěřovali a z něho se smáli, nýbrž spoléhaje na pomoc Boží, kráčel denně klidně a s jasným čelem kupředu dále. Jestliže se někdy zdálo, že jeho záměry, směřující k blahu duší, narážejí na překážky, lidskou silou nepřekonatelné, míval ve zvyku, vesele a s očima k nebi pozdviženýma, takřka slavnostně říkat: "Je to přání Boží a proto musí býti z vůle Boží vykonáno, jest proto jaksi povinností Boží, aby nám potřebnou pomoc poskytl." A tak, i když nikdy nečekal, byla věc šťastně vykonána a dřívější lidské hany změnily se ve všeobecný obdiv.

Když jsme tedy, ctihodní bratři a milí synové, nastínili hrdinu křesťanské svatosti hlavními rysy jeho duše pro vaši úctu k němu, kéž všichni k němu patří a vřele se snaží jej následovat. Tak zajisté pod jeho ochranou a na jeho přímluvu se brzo splní, abychom vítězství, jehož Ježíš Kristus nad smrtí a nad mocí pekelnou vydobyl, i my všichni šťastně dosáhli, a abychom od otroctví hříchu osvobozeni a k požívání věčné blaženosti v nebesích připraveni, všichni v téže víře a tímže hlasem zpívali velikonoční píseň: Ach, budiž věčnou radostí — svým dušim, Jezu vzkříšený — od smrti v hříchu vysvobod' — nás křtem pro sebe zrozené! Amen."

Po promluvě svatého Otce zazpíval kardinál jáhen Alexander Verde Confiteor, jmenovav v něm i sv. Dona Boska, a sv. Otec udělil slavné požehnání, svolávaje rovněž přímluvu světcovu, načež vyhlásil asistující kardinál biskup plnomocné odpustky pro všechny přítomné, již jsou v posvěcující milosti, a neplnomocné, jež bude možno získat ve výročí kanonisace a při poutích k hrobu světcovu.

K offertoriu přinesli kardinálové Belmonte, Hlond a Dolci, provázeni postulátorem a salesiánskými představenými, tradiční dary sv. Otci, jak se děje při kanonisacích od dávných dob, a to pět ozdobených svící, dva chleby, jeden postříbřený, jiný pozlacený, dva malé soudky vína, postříbřený a pozlacený, a tři postříbřené a pozlacené klece s hrdličkami, holuby a zpěvnými ptáčky. Každý z těch darů má svůj náboženský význam. Vosk svící, dílo panenské včely, znamená Krista Pána, zrozeného z nejčistší Panny, hořící knot znamená božství Páně, a poukazuje, že novému světci byl Kristus Pán světlem na cestách života. — Chléb, všeobecný pokrm lidstva, naznačuje, že světec živil duši slovem Božím a ctnostmi všeho druhu, víno naznačuje milost Boží, jež světce zdobila a mu pomáhala. Hrdličky jsou odznakem věrnosti, s jakou světec Pánu Bohu sloužil, holubi znamenají světcovu lásku a pokoj, tyto dary Boží rozséval v tolika duších, různí zpěvní ptáci připomínají světcovu ideálnost a touhu po věcech nebeských.

Po skončené mši svaté vystoupil svatý Otec, ozdobený papežskou tiarou, na zevnější balkón v průčelí svatopetrského chrámu. Význační hosté byli mezitím uvedeni do Vatikánu anebo na terasy kolonády, tisíce lidu naplnily pak náměstí svatopetrské a náměstí Rusticucci. A už se otvíralo okno balkónu, objevil se baldachýn a pod ním se zabělela královská postava svatého Otce. Hudba zahrála fanfáry, velitelé vojenských sborů švýcarské, šlechtické, čestné palácové gary, papežského četnictva a italského vojska zavelelí k pozoru a mužstvo vzdalo zbraní čest. Dopoledne bylo krásné, ale nyní spouštěl se s nebe liják. Ale nikdo neutíkal, vody mnohé nedovedly uhasit lásky a nadšení k novému světci, jenž zdál se s lijákem sesílat s nebe své hojné požehnání. Na balkonu vše ztichlo, bylo slyšet jen déšť a bzukot vatikánských kašen. Vše naslouchalo však jasnému a přívětivému hlasu svatého Otce, slyšitelnému, díky rozhlasovým zesilovačům, po všech koutech náměstí svatopetrského. Sv. Otec udílel městu i okrsku své apoštolské požehnání. Kdekdo se žehnal, přemnozí klekali na vlhkou dlažbu. Bouře nového jásotu, volání slávy, kdoví jakou řečí, tleskot, mávání klobouky, šátky ,oči tisíců, rozzářené radostí, byly díkem za udělené požehnání. —

(Pokračování příště)

JIŘÍ SÝKORA:

Solženicyn ve Vermontu

Ruský spisovatel v exilu a nositel Nobelovy ceny za literaturu se před časem usadil ve státě Vermont ve Spojených státech, kde našel svůj nový domov. Solženicyn žije teď na farmě uprostřed krajiny, jež připomíná jeho vlast. Solženicyn se o tom také zmínil na schůzce s místními občany. Solženicynova farma je rozsáhlá a také budova je prostorná, což je něco, čemu se Solženicyn může těšit vlastně poprvé v životě. V Moskvě měl totiž jen skrovný byt a většinu života prožil buď na frontě nebo v koncentračních táborech. Dnešní domov Alexandra Solženicyna má ovšem výhodu především v tom, že v něm tento velký spisovatel má klid. Toho se mu jistě nedostávalo v Curychu ve Švýcarsku, kde se usadil po nuceném odchodu do exilu v únoru roku 1974. Ve Švýcarsku byla Solženicynova rodina vystavena nepřetržitým návštěvám novinářů, fanoušků a zvědavců — a v neposlední řadě taky výhrůžkám a špehování sovětských agentů.

Solženicyn má v úmyslu založit nevýdělečné nakladatelství, jež by ve Vermontu vydávalo ruskou literaturu z oblasti historie, kultury a náboženství. Zde by chtěl Solženicyn vydávat také svoje knihy. . . . Solženicyn tráví většinu svého času za psacím stolem.

I zde stále ještě dostává — jak řekl novinářům — výhružné dopisy od svých nepřátel. Solženicynovy vztahy se sousedy jsou však velmi dobré. Obyvatelé kraje Cavendish, jak se místo Solženicynova nynějšího pobytu jmenuje, přijali Solženicynovu rodinu — manželku Natašu a tři syny — mezi sebe, chovají tohoto velkého spisovatele v úctě a uznávají jeho právo na soukromí. Jedním ze sousedů je paní Ethel Derbyová, dcera presidenta Theodora Roosevelta.

Na besedě s občany se Solženicynovi dostalo vřelého přivítání. Občané mu ve zvláštním dopise poděkovali za účast a vyjádřili naději, že se zúčastní i dalších schůzek . . . Solženicynovi bude zanedlouho šedesát let; ve Vermontu poprvé našel stálý domov. Ve svém projevu na besedě s občany však, podle článku v listu "Christian Science Monitor", prohlásil: "Ruský národ sní o dnu, kdy svrhne komunistický režim . . . Až ten den přijde," dodal Solženicyn, "poděkuji vám za přátelství a odjedu do vlasti."

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

VOICE OF THE NATION

CZECH GOVERNMENT TREATS 'RIGHTS' AS 'PRIVILEGES,' CONGRESSMAN EILBERG REPORTS

WASHINGTON, D.C. — Although Czechoslovakia's Constitution spells out a long list of citizen "rights," the Czech government actually doles out those rights as a "privilege," a leading Czech dissident confided to U.S. Rep. Joshua Eilberg (D-Pa.), during the latter's recent visit to Eastern Europe.

Eilberg, who headed a House Judiciary delegation to four Eastern European countries during the August recess, made public extensive notes based on discussions he had in Prague with Jiří Hanzelka, a writer and journalist who was one of the authors of Charter 77, the Czechoslovak human rights manifesto.

The constitutional rights "are turned into a privilege," Hanzelka told Eilberg, explaining that while he, Hanzelka, had "the fundamental right to publish my books, one telephone call and I can't publish."

The Pennsylvania Congressman, chairman of the Subcommittee on Immigration, Citizenship, and International Law, said he was making public the details of his conversations with Hanzelka in light of the recent Czech crackdown on human rights activists, four of whom have just been given prison terms ranging up to three and one-half years on such charges as "conspiratorial links" with foreign diplomats, "slandering the state," or attempting to smuggle abroad the banned memoirs of a former minister.

Of the four human rights activists sentenced, three had been among the original signers of Charter 77, which called for the respecting of human rights in Czechoslovakia.

"This latest crackdown on Czech intellectuals," Eilberg said, "confirms what Jiří Hanzelka confided to me — that there are 'hard consequences' for those associated with Charter 77." Eilberg said that Hanzelka considered himself insulated against harassment by the Czech government because of his "popularity."

Eilberg said that he had confirmed the accuracy of his notes of the conversation with Hanzelka, through correspondence following the Congressman's return to Washington, and had received assurances from the Czech journalist that their publication in the United States would not jeopardize Hanzelka's position in Czechoslovakia.

The Congressman quoted Hanzelka as saying that the "fear" demonstrated by the Czech government to the publication of Charter 77 actually contributed to public awareness of the contents of the document.

"Before Charter 77 was made public," Eilberg's notes indicated, its sponsors "had expected only 50-60 signatories, but currently there are about 800." Government acts of repression against the movement assisted in "spreading knowledge of the document, and . . . the majority of people (now) know and understand the contents."

Despite the growing awareness of the document, Eilberg quoted Hanzelka as saying, members of Charter 77 "discourage new signers unless they are willing to take an active part in its activities and are ready to face the 'hard consequences' associated with membership." One of the "hard consequences," Eilberg said, involves running the risk of criminal trials and jail sentences, such as those meted out last week to theater director Ota Ornest, journalist Jiří Lederer, former theater director František Pavlíček, and playwright Václav Havel.

In the course of their two-hour meeting, Eilberg said, "Mr. Hanzelka discussed the relations between the East and West, stating as long as there is a continuous dialogue and discussions continue there will be hope for Charter 77, but if cold war conditions return, then he and others would soon be in jail."

On the subject of U.S. human rights policy, Eilberg quoted Hanzelka as being "pleasantly surprised" by the position being taken, because "he and others had felt for a long time that the West was following a policy of appeasement." The change of direction, Hanzelka told the Congressman, constituted a change in the "moral and philosophical view of the West."

Hanzelka cautioned the Congressman, however, that the U.S. "must be careful and cautious" in its approach to the human rights issue, and "must proceed in a deliberate manner which considers both the short and long-term goals."

Hanzelka told Eilberg that claims of non-discrimination in Czechoslovakia were a "full lie," and that there is little genuine religious freedom in that country. "In order to keep the church as a viable institution," Eilberg's notes indicated the Czech writer had told him, "the leadership will make some compromises, but in reality the only people who practice their religion are the peasants."

Eilberg said that the purpose of Charter 77 had been merely to advise the public as to the rights guaranteed by national and international law, and was not designed to be a "movement." He said that Hanzelka had told him that "it was only translated into a dynamic concept as the result of the 'unbelievable hysteria' of the government following its publication."

Hanzelka told the Pennsylvania Congressman that the harassment and repressive tactics being employed in Czechoslovakia were more "refined and sophisticated" than during the "brutal" Stalinist era. At the time of the conversation with Hanzelka, Eilberg said, those tactics were largely limited to denial of educational opportunities and firing of people from their jobs. He said that half a million Czechs are working at menial tasks solely because of their political beliefs.

"Since our meeting in August," Eilberg said, "the situation in Czechoslovakia has substantially deteriorated. The meting out of prison sentences to people simply because they espouse basic human rights is a chilling reminder of the brutality of the Stalinist era.

"This is the kind of repression that we must continue to fight against."

* * *

Complete text of Congressman Eilberg's notes on meeting with Jiří Hanzelka:

CZECHOSLOVAKIA

Meeting with Jiří Hanzelka, August 18

Mr. and Mrs. Eilberg and staff met with Jiří Hanzelka, a writer and journalist who helped prepare Charter 77 and co-author of some of the later documents.

Charter 77

Mr. Hanzelka stated that the signers of Charter 77 are not a heterogenous group, each possessing different views. He stated that before Charter 77 was made public they had expected only 50-60 signatories, but currently there are about 800. The members of Charter 77 discourage new signers unless they are willing to take an active part in its activities and are ready to face the "hard consequences" associated with membership. Mr. Hanzelka then described the harassment techniques by the government against dissident activity, and he stated that the country is "full of fear" and that his status is protected by his "popularity."

Although he has not been blatantly discriminated against, he explained the problems his family is experiencing because of his role in Charter 77. His son was the best student in a school of 2000 but was not admitted to medical school whereas five of his friends were, and he washed windows for two years until a meeting with the Ministry of Interior was arranged. His daughter-in-law was one of the best of 60 students for admission to secondary school but she was not admitted. Mr. Hanzelka will write a letter to the Federal Minister of Interior on this subject in the near future.

Mr. Hanzelka discussed the relations between the East and West, stating as long as there is a continuous dialogue and discussions continue there will be hope for Charter 77, but if cold war conditions return, then he and others would soon be in jail. The government repression of the group has assisted the movement of Charter 77 by spreading knowledge of the document, and Mr. Hanzelka stated that the majority of people know and understand the contents of the document. He indicated, however, that many of the farmers and factory workers are well off and will not "criticize the system."

U.S. Human Rights Policy

In discussions on the U.S. policy on human rights, Mr. Hanzelka was "pleasantly surprised" by the position the U.S. has taken on human rights; he and others had felt for a long time that the West was following a policy of appeasement, and he concludes that the change of direction is a change in the "moral and philosophical view of the West" and he welcomes it.

(Conclusion in next issue)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE ENERGY PROBLEM

The production of merchantable goods requires energy. In our early history America relied upon wood. Then coal came into very extensive use but has more largely been considerably superseded by oil and gas.

America is producing about 35 per cent of the world's manufactured goods, about half of the grain that reaches the international market, providing a very high standard of living for her own people, and giving away much production to needy countries, year by year. All of this requires energy.

Oil is providing an essential part of our energy.

The American production of oil, however, covers only about half of our needs. Consequently, America is importing the other half chiefly from the OPEC nations. This is a great drain on our financial structure, causing a large deficit in our trade balance. Moreover, to be so dependent on distant nations for such an essential product also constitutes a real weakness in national security.

Therefore, America must, in the interest of her own survival, learn to be more nearly self-supporting with regard to energy. There are two steps which can be taken. (1) We can economize on the use of energy and make a very sizeable savings. (2) We can produce much more nuclear energy. In fact, America already has in operation some 60 nuclear-powered electric generating facilities which are commercially licensed in the United States and which now provide about 8 per cent of the electric power used by this country. By 1985 nuclear energy could be providing 30 per cent or more of America's electricity, according to a forecast by the United States Bureau of Mines.

To whom may we look for the technical know-how and the required capital to increase our flow of nuclear energy? Much technical skill and a lot of capital will be needed.

It is my opinion that the oil companies represent the best prospect for a sizeable increase in the flow of nuclear energy. They have the technical skills and the required capital. This means that these oil companies should be given every possible encouragement to rapidly expand the production of nuclear energy. But there is one obstacle.

But there are those in Congress who are urging a divestiture law. This is calculated to require companies producing oil to divest themselves of efforts to develop energy in any other field. This would mean that an oil company would not be permitted to produce nuclear energy. There are some others who think nuclear energy is too dangerous.

Therefore Congress is hesitating. The fact that we already have some sixty nuclear-powered electric generating facilities operating commercially and apparently with very safe records, it would appear we certainly should be proceeding. We should be urging Congress to make rapidly any further research work they think necessary and to speedily clear the decks for immediate activity in the development of nuclear power. This is necessary for America's own survival and deserves the very keenest interest on the part of our leadership.

FIRST SLAVIC STUDIES WORKSHOP IN AMERICA

A Series of Five Articles
By Clarke Thomas
Associate Editor, The Pittsburgh Post-Gazette

Slavic Article No. IV

Even though resources and innovative ideas abound for teaching Slavic Studies courses, the road ahead has many pitfalls.

That was the picture that emerged from numerous panels at the Slavic Studies Workshop held at the University of Pittsburgh. It could be summarized this way:

1. There is more government money available than in the past for ethnic studies courses.

2. At various educational levels redoubled efforts are being made to fashion innovative programs, such as oral history projects in which students interview their older relatives to learn first-hand what life was like in the immigrant past.

3. However, there are differences of opinion on how best to teach and how much to change traditional educational patterns.

4. Moreover, with ever greater demands on curriculum time in the high schools, in particular, chances of ethnic courses being included are lessened. Even in schools with a high percentage of students of Eastern European descent, it can be difficult to persuade teachers of social science courses to include a Slavic emphasis.

5. Perhaps the toughest problem of all is recruiting enough students for Slavic languages and literature courses to persuade educational institutions there is sufficient demand to warrant their inclusion.

Walter Smietana, professor of education and psychology at Alliance College, Cambridge Springs, Pa., pointed out that in Pennsylvania, under Section 1605 of the school code, if 15 parents get together to request a certain course, the school must comply — providing there is available a teacher certified in the subject. Dr. Smietana was moderator of a panel on "Educational Resources and Teacher Training in American Slav Culture."

Stephen Koziol, professor of education at Pitt, said, "Current realities are forcing us to go beyond our customary roles."

That is, with the removal of foreign language requirements in most schools, the demand for such languages as Russian continues to decline, let alone for other Slavic languages.

Dr. Koziol said the Pitt School of Education is working with Jane Harris, head of the Department of Slavic Languages and Literatures at Pitt, to work out two arrangements:

1. To be able to certify easily someone who wants to teach Polish or Italian or similar languages outside the traditional French-German-Spanish mainstream.

2. To be able to certify teachers in more than one area. This practice was abandoned in the 1960's, but now is back, but with a difference, Koziol said. That is, the teacher must be strong in both fields.

"In public schools there's not enough demand to hire someone to teach just Polish, for example. That person has to be prepared in more than one field."

Koziol concluded, "There is a new awakening to the fact that we must do things in a different way. Teacher slots are down; the number of students is down. In a time of cutbacks, people in specialized areas are the first to go. We must adjust."

This point was echoed by Melvin H. Samuels, legislative and funding specialist for the Allegheny Intermediate Unit.

If you want to create controversy, he said, just come in with a proposal for a single-focus course, such as on the Slavs. "A key portion of any proposal for a course or for funding is need. I'm not sure how a school district today could document a need for an ethnic studies program, and particularly if it zeroed it on just one given ethnic group."

But in another panel discussion, Diana Zorich, advisor for the Nationality Rooms at Pitt, urged: "We cannot afford to wait for money or wait for administrators to change their minds."

Robert Donnorummo, administrator for the Russian and Eastern European Program at Pitt, described in-service programs at Pitt for teachers: "We realize we had better concentrate more on teaching teachers already teaching."

Four accredited in-service courses have been held in recent years: "Seminal Events in Communist Societies," fall 1974; "The Slavic Experience in the 20th Century," winter 1975; "Eastern and Western Europe Since 1945," fall 1975; "Contemporary Socialism and Capitalism," winter, 1977. For each course participating city and county teachers received in-service or salary increment credits, with one credit for each 15 hours of classroom participation. The most recent course had an enrollment of 61 teachers.

The Russian and East European Studies program also has accredited pilot language and culture courses — Russian at Shaler Area High School and Polish at Hampton High School.

The Pennsylvania Ethnic Heritage Studies Center conducts annual workshops throughout the state, with an average attendance of 40 to 50 teachers and administrators. They are in a series of two, one devoted to ethnic-oral studies and the other to ethnic studies within the kindergarten-to-12th curriculum. The PEHSC is a state-wide organization located at Pitt and funded by the Pennsylvania Department of Education and the Ethnic Heritage Studies Branch of the United States Office of Education (Title IX program).

Mr. Donnorummo said the successes of the workshops have been "phenomenal." He said, "We have worked with 125 classroom teachers on very active ethnic-oral and ethnic related classroom projects or programs throughout the state. We have also worked with over 50 pre-collegiate administrators in the field of kindergarten-through 12th grade ethnic studies."

At the national level, Mr. Donnorummo said, the National Endowment for the Humanities is quite responsive to ethnic studies proposals. The same is true for the state NEH organization entitled the Pennsylvania Public Committee for the Humanities. "Private foundations are also possible sources for funds," Donnorummo said . Louis Tronzo, Associate Director for Government Relations at Pitt, described the federal Ethnic Heritage Act. Funds can come from Title IX of the 1972 Elementary and Secondary School Assistance Act. Last year $1.8 million was spent on 49 academic studies in 32 states.

But, first, Tronzo emphasized, student interest must be generated in order to get the money.

Some approaches to that end were described by Dr. George Lusic, Assistant Professor of Yugoslav Languages and Literatures at Pitt. He said 10 new courses in Slavic literature have been added at Pitt in the past two years, plus a Ukrainian language course. Approaches different from the traditional modes are being tried, such as "War and Peace in Slavic Literature" and "The Peasant in Slavic Literature."

Differences of opinion were expressed about how to shape a curriculum. Louise Misko, Assistant Professor of French Language and Literature at Duquesne University, made a plea for a return to the grammar-translation method of teaching languages, rather than the audio-lingual. She urged more creative research in the adjacent ethnic community. The studies should take place in a broad cultural spectrum, she said, so as to decrease — not increase — a student's feeling of isolation.

Also, there were expressions of dissatisfaction in some quarters about what was termed the "gimmicry" of such courses. Not everybody was convinced of the need to switch attention away from the golden days of the homeland to an emphasis on the immigrant in America. One could detect, too, a fear by scholars in Russian language and literature that the spread of emphasis to other Eastern European languages and literatures could threaten their previous dominant position in Slavic Studies departments.

But a major argument cited for studying the immigrant was that it is the way most likely to kindle the interest of the student, who then will more easily move back to the study of the European homeland.

Repeatedly, the problem of a shortage of students taking Slavic courses was mentioned. George Lusic asserted, "Any course with less than 20 students definitely is a losing proposition."

Naturally, under these circumstances, questions were raised about the future of such studies, and some speakers at the Slavic Studies Workshop addressed themselves to the question.

(NEXT: What lies ahead for Slavic Studies?)

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, Inc.

The Board of Directors of Velehrad,
Czech-American Heritage Center, Inc.,
Publisher of the Czech-English weekly
"Hlas Národa" (Voice of the Nation),
requests the honor of your presence
at a dinner in honor of

His Excellency the Most Reverend
John L. Morkovsky, D.D.
Bishop of Galveston-Houston, Texas,

on the occasion of the dedication
of its building located in the area of
Blessed Agnes of Bohemia Parish
at 2657-59 S. Lawndale Ave. in Chicago, 60623,
on Sunday, November 20, 1977.

The dedication will take place at 4:30 P.M.
Dinner served at 5:30 P.M.
Donation $10.00 per person Cash bar.
Reservations — Tel. 762-2044
Parking space available at A&P Parking lot.
Contributions are tax deductible
to the extent provided by law.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500